

Tákn Agni Jóga

Lauf úr garði Morya

I.

Ákallið

1924

Lauf úr garði Morya

Bók I.

Ákallið

1924

Mín fyrstu skilaboð til nýja heimsins.

Þú sem gafst Ashramið,
og þú sem gafst tvö líf,
kunngerir.

Byggendur og baráttumenn, greikkið sporin.

Lesandi, ef þú skilur ekki – lestu aftur,
eftir stund.

Það fyrirskipaða er ekki tilviljun.

Laufin falla að fullnuðum tíma,
og veturinn er aðeins fyrirboði vorsins.

Allt er opið, allt er mögulegt,

ég mun skýla þér með skildi mínum, – ef þú sinnir verkum þínum.

Ég hef talað.

Ég er – upphefð þín

Ég er – bros þitt

Ég er – gleði þín

Ég er – hvíld þín

Ég er – styrkur þinn

Ég er – hugrekki þitt

Ég er – viska þín.

1. Með helgi lífsins, gætið gimstein gimsteinanna.

Aum Tat Sat Aum!

Ég er þú, þú ert ég – hluti hins guðdómlegs sjálfs.

Baráttumenn mínir! Lífið þrumar – farið gætilega.

Hætta! Sálin gætir að varúð sinni!

Heimurinn er í ringulreið – stritið að frelsun.

Ég mun vekja blessun þér til handa.

Frelsunin mun verða þín!

Lífið nærir sálina.

Stritið að því að upphefja lífið,

og fyrir skilningi á hreinleikanum.

Setjið til hliðar alla fordóma – hugsið frjálst.

Verið ekki niðurdregnir, verið fremur fullir vonar.

Flýið ekki lífið, heldur gangið veg frelsunarinnar.

þú og ég – saman í anda.

Eitt musteri fyrir alla, –fyrir alla, einn Guð.

Margir heimar, eru í heimkynnum þess Almáttuga.

og heilagur andi fyllir þar allt.

2. Í sköpun skilur þú hamingju lífsins, og horfðu til eyðimerkurinnar.

Logandi kærleika til Krists, berið gleði til hans.

þú berð vængi ljóss.

Þegar þú hverfur frá lífinu muntu sjá Mig enn aftur.

Ekki gera lítið úr sjálfum þér.

Safnaðu hugrekki til að vernda leyndardómana.

Skildu hina miklu kærleikagjöf til hins eina Guðs.

Reyndu að afhjúpa kraft innsæis,

svo þú getir skynjað framtíðareiningu mannkyns.

Eina hjálpræðið er að snúa andanum að ljósi sannleikans.

Hin mikla gjöf kærleikans býr í þeirri sýn sem gefin er hinni óttalausú sál.

þú, dóttir mín, sem hefur séð!

Hrein list er sönn tjáning geislandi anda.

Með listinni færðu ljósið.

3. Þeir sem helteknir eru af efnum hins jarðneska heims geta engin svör fengið frá hæðunum.

Örlögin er hægt að sigra ef þú birtir Krist, sem fórnaði sjálfum sér fyrir sannleikann.

4. Vinir mínir! Hamingjan felst í því að þjóna hjálpræði mannkynsins.
Leggðu alla fordóma til hliðar og hjálpaðu mannkyninu með því að kalla fram andleg krafta þína.

Leiddu þá blindu að vegi fegurðar.

Eins og tréð endurnýjar lauf sín, þannig mun mannkynið blómstra á vegi réttlætisins.

5. Beindu vinum þínum í átt að réttlæti.

Ekki leyndu samskiptum Okkar.

Fylgdu kenningum Okkar með hjarta þínu.

Leitaðu og þú munt skynja ljósið.

Ég mun benda á leiðina – hjartað mun skilja tákni Okkar.

Sjá! Leiðbeinendur munu opinbera lýru og kraftaverk hennar mun veita þér töfragjöfina.

Sjá sæluna sem þér er send.

Tileinkun er nauðsyn þeim sem leita uppgöngunnar.

Þeir sem af öllu hjarta uppfylla óskir Okkar munu snúa sér að samræmi alheimsins.

Með því að færa þér hamingju sýnum við traust Okkar á viðleitni þinni til góðs.

Sannleikurinn er með þér – vertu reiðubúinn að meðtaka hann.

Eins og himinninn er endalaus, svo mikill er styrkur þinn.

6. Verndaðu einveru þína.

Guð – eða Aum – er æðsta vera innra sjálfs þíns.

Andardrátturinn Minn er áræðið til fegurðar.

Mesta gjöf fórnar þinni leiðir þig til gleðilegs skilnings í sannleiksleit þinni.

Forðastu líf letingjans.

Elskaðu lífið sem glitrar í hugsunum umvöfðum guðdómlegri geislun.

Styrktu vaxandi kraft anda þíns.

Mundu alltaf hliðin sem Við höfum opnað.

Hinn hreini andardráttur gleði Okkar veitir þér lifandi næringu í daglegu lífi þínu.

Megi dans reiðarinnar falla fyrir krafti musterisins!

Eldur óttaleysisins mun efla eldinn þinn.

Við sendum ljósið til þeirra sem brosa við myrkrinu.

Andi þinn er þegar á uppleið og logandi hjartað mun ekki visna af kuldanum.

Hægri hönd Guðs mun sýna sig og boða Dögun Dagsins.

7. Hvers vegna að ganga leið þagnarinnar?

Drekktu í þig uppsprettu hljóðs og lita í lífinu og styrktu þannig huga þinn.

8. Vertu ekki ráðandi í daglegu lífi þínu. Vertu einfaldari.

Vinir mínir, látið ekki persónuna lita áru ykkar.

9. Stattu til hliðar, þú hinn logandi!

Lokið ekki hliðum himinsins!

Sálir hafa verið skapaðar sem eru glaðar í vitundinni um andann.

Ekki gera lítið úr mikilvægi þess sem þú skilur ekki.

Varðveitið táknið sem þér var gefið.

Þú verður að bíða eftir vakningu nýrrar andlegrar meðvitundar.

Mörgum efasemdum verður eytt í framtíðarvinnu þínu.

Nauðsynlegan og óumflýjanlegan sé Ég uppgang og fall andans.

Rödd viskunnar mun opna hlið þess óþekkta.

10. Elskið hvort annað – varist óeiningu.

Við borgum dýru verði fyrir léttúð okkar og ónærgætni í orðum.

11. Hvers vegna, ó þú logandi, snýrð þú andliti þínu?

Veld Ég þér sársauka; vængir þínir eru ekki enn útbreiddir.

Kældu ekki andann – skynjaðu mikilleikann í hinu smáa.

Þekking kemur ekki auðveldlega þegar andinn er í vanda.

Við gefum þér leiðirnar.

Ekki velja bækur af handahófi – veldu vandlega.

Þegar þú ert í fjöldanum, gættu vandlega ljóssins sem þér er gefið.

12. Bæn á leiðinni til hins helga og ætlaða bústaðar:

Drottinn anda míns, yfirgefðu ekki pílagríminn!

Meistari minn kemur mér ekki í skjól fyrir storminum sem ógnar.

Sársaukinn stingur hjarta mitt.

Og blæja hvirfilvindsins felur ljós ásjónu þinnar.

Samt óttast ég ekki fáfræði mína hjá þér.

Draugarnir sýna ekki andlit sín.
Leið mig á veginn, þú blessaður.
Snertu augun mín svo ég sjái hlið þín!

13. Dóttir heimsins getur breytt örlögum.
Nýi heimurinn nálgast — fórnir eru þrep uppstigsins.
Traustið hraðar vextinum, ef andinn er tilbúinn.

Líttu ekki á að efnið sem mikilvægt—
Viskuorð eru þeim meiri.
Hvers vegna þrá efnið þegar viska er í boði fyrir þig?
Er hægt að kjósa hið yfirborðslega fram yfir andlega sannleikann?
Vinir mínir! Flýtið ykkur fyrstu skrefin, svo, þú hreinsaður, megir stíga upp til
dýrðar þjóðar þinnar.
Og ef ég býð þér freistingar gulls, eða blóma eða gimsteina — neitaðu.
Hvers vegna að velja freistingar hins yfirborðslega, þegar þú getur öðlast
visku?

14. Ber lífsins spjót, andaðu brosandir að lífgefandi eter sólarinnar.
Taktu upp spjót þitt við sólarupprás og stýrðu hesti þínum að brennandi
hádegi lífsins.

Og liljurnar munu blómgast á steinunum.
Og við fyrsta geisla, opnaðu hlið þitt,
Og fuglarnir munu syngja lof um erfiðið.

Lærðu visku skaparans í gegnum tákn lífsins.
þeir sem uppfylla hlutverk sitt afhjúpa staðreynd jarðlífsins,
Og skilja hina sönnu merkingu eigin leiðar.

15. Styrktu vitundina um nærveru Okkar í lífi þínu.
Ákalla mátt Okkar fyrir verk þín.
Gleðjist, þið sem skiljið.
Lifðu lífinu til fulls, ríku af reynslu.

Hverjar sem efasemdir þínar eru, Við munum eyða þeim í lífinu – en
hlustaðu!

Við munum sýna kraftaverk á dögum þínum – en taktu eftir!

Láttu hjarta vera dómari þinn og trúðu á mátt þinn.
Vertu sáttur við hinar sönnu bendingar sem hvíslað er að anda þínum.
Vinir mínir, þið hafið valið að fara gleðilegan veg sem leiðir til mín.
Þið verðið að kenna öðrum að leita að heimi Mínunum – heimi hins vitra anda.
Haltu áfram og opnaðu hliðin fyrir hjörtum sem leita.
Ég mun vita þegar tími er kominn til að opna hliðin.

16. Reyndu að rannsaka æðri birtingarmyndir sem hafa gildi fyrir mannkynið.
Ímynd mannkynsins er sköpuð af orku mannkynsins sjálfs.

17. Með fræðslunni munu birtingar ljóssins koma til þín.
Að kenna og elska eru birtingarmyndir Guðs.

18. Hugsaðu frjállega; gakk stystu leiðina.
En rís upp með trú á hina blessuðu og þér munuð ekki skjátlást.
Ég kem til hjálpar — hvers vegna sérðu mig ekki?
Elskaðu kraft hreinnar vitundar og þú munt sigra.

19. Brött er leiðin að bústað trúarinnar.
Snúið huganum að sköpunargleðinni.
Að þú getir upphafið andann, rekið út allar léttvægar hugsanir og verið
tilbúinn til að taka á móti bylgjunum sem Við sendum.

20. Hreinar hugsanir hins sterka í andanum umbreytast í raunveruleika í
viðburðum lífsins.

21. Hrein bæn stígur alltaf upp.
Við fætur Krists blómstrar hún, silfurgljáandi og geislandi.
Með hreinum bláum loga ljómar Köllunarorðið og geislar af Kaleik
upphafningar.

Drottinn, þerraðu tár okkar og skynjaðu logann í hjörtum okkar.
„Í eldi skal Ég þerra tár þín og reisa musteri hjarta þíns.“

Undirbúðu arinn þinn; Drottinn nálgast!
Hann hefur umbreytt fjársjóði kaleiksins og skilar þér honum í eldi.

Ó tvítungu logi, staðfestu, þú tvíbenti!
Gleðitár – vín Drottins – geislar af hreinum eldi.

Hjarta, helltu út víni tára þinna sem fórnargjöf; en, hjarta mitt, leyfðu aldrei
uppsprettu tára þinna að þverra.
Hvernig á ég að fylla bikar þinn, Drottinn!

22. Elskaðu birtingarmyndir samræmis.
Ég sendi blessaða tákni Gupta.
Orð Mitt er eins og speglandi kopar.
Bíðið og hlustið; Varir Mínar munu mæla.

23. Ég er brennandi hiti sandsins.
Ég er logi hjartans.
Ég er umlykjandi bylgjan.
Ég er moldin endurnýjuð.
Fagnaðu og líttu ljósið.

24. Biðjið Krist.
Leitaðu gleðinnar að snúa til skaparans.
Lærðu og opnaðu hlið þekkingar,
staðfestu skilning þinn á hinni guðlegu áætlan.

25. Við ljáum hlustir Okkar hreinum hugsunum.
Þú öðlast þekkingu og gengur hreina veginn, en varastu reiði og efa.
Ef þú sigrar öðlastu ljósið.
Ef þú fellur mun sviptivindur hylja sál þína.
Fullkomið ykkur, vinir mínir, óþreypandi.
Afneitaðu ekki rödd andans, bældu aðeins jarðbundnu raddirnar.
Vertu áræðinn — Ég er með þér.

26. Kenndu öðrum með fordæmi í verkum, en fordæmdu þá ekki sem enn
eru í myrkri.
Margir þar eru enn fáfróðir — fyrirgef þeim, því að andi þeirra blundar.

Ekkert mun hræða þig – ætluð hlið bíða þín.
Hafnaðu hugleysi — Ég ver þá óttalaus.

27. Ég gef þér visku Mína.

Ég er ekki brú byggð af loforðum, heldur sannlega ljósið sem kallar á þig.

Ég kenni kærleika.

Lærisveinar mínir verða að skilja hamingjuna í kærleika Krists.

28. Kærleikur getur skapað alheima.

Kærleikur og viska eru jöfn.

29. Vatn getur ekki slökkt eldinn sem mun hreinsa heiminn,

Né skola í burtu blóðfossa.

Með nýjum plágum verður heimurinn hreinsaður af illsku sinni.

Ég útskýri hamingjuna.

Ég mun leggja baráttuleiðina gegn basarnum sem er núverandi heimur.

Fólk er komið í blindgötu, en eldingar munu sýna leiðina út,

Og þrumur munu vekja hina sofandi.

Fjöll hafa hrunið til grunna.

Vötn hafa tæmst.

Borgir hafa horfið í flóðum.

Hungrið sýnir andlit sitt.

Samt er andi mannkynsins óhreyfður.

Farðu, fræddu, réttu fram hjálparhönd!

30. Leitaðu að hamingju og upphefðu andann.

Trú á sjálfan sig og leit að sannleika skapar sátt.

31. Ég veiti þér kærleiksgleði til móðurlands heimsins.

Þú munt þekkja kærleika til mannkyns.

Sjá, ég leiði þig í átt að himneskri gleði andans.

Víktu ekki af stígi uppgöngunnar.

32. Með gleði, hreinsaðu veginn.

Á meðan þú ert lærisveinn, lærðu að sigrast á pirringi.

Lærisveinar mínir verða að hafa samúðarauga.

Eins og í stækkunargleri sjáðu hið góða og minnkaðu tífalt merki um

ófullkomleika, annars verður þú eins og þú varst alltaf.

33. Elskið hver annan — Ég mun senda ykkur hreinar hugsanir.
Ég mun styrkja þrá þína eftir fullkomnun.
Með kærleika lækna Ég þá villugjörnu.
Ramakrishna segir: "Elskaðu, og allt mun veitast þér."

Ég fagna afhjúpun birtingarmynda í margbreytileika lífsins.

34. Ég mun opinbera afl myrkursins þeim sem geta sigrað það. Fólk gerir sér ekki grein fyrir hamingju sinni.

Ég er verndari hamingju þinnar.
Hinn eldlegi sendiboði færði þér hreystisverðið.
Skildu að leiðin hefur verið þér mörkuð og gakktu hana.
Fylgdu þína eigin leið.

35. Safnaðu saman logandi hjörtum, þú berð þau sem gjöf til Okkur.
Kraftur samræmis mun boða sigur hinna andans hreinu.
Fræddu brosandí, skapaðu með gleði, þú hlustar á sönginn.
Með hreinni ást mun ég varðveita samúð í mínu blæðandi hjarta!
Gefðu mér, Drottinn, vald yfir sjálfum mér!

36. Lærisveinar mega ekki vera fljótir til að dæma.
Ég gleðst yfir eldi andans — en stilltu sjálfan þig.
Andinn titrar, norðurljósín eru að leik; iðandi af lífi er náttúran og Guð sýnir
miskunn sína.
Skjöldur minn mun loga geislandi yfir þér.
Lestu minna – íhugaðu.

37. Elskið Mig, því að kærleikurinn margfaldar styrk þinn.
Kærleikurinn er skjöldurinn Minn.
Brosið Mitt mun veita þér ljós.
Fagnaðu birtingu hamingjuríks samfélags.

38. Af Okkur og af þér, saman, er andleg menning byggð.
Sannleikur heimsins mun standa tryggur.
Ljosið mun brjótast gegnum myrkrið — Ég votta það.
Hlið andlega heimsins eru upplökin.

39. Við búum yfir krafti til að skapa og eyða hindrunum.
Hugsun er eins og elding.

40. Varist! Ekki gleyma að leita til Fræðarans.
Að búa til varnir skapar lélegan garð.
Og að vanrækja heilsu þína hindrar viðleitni þína til hins eilífa.
Hæfni til að yfirstíga sannar styrk anda þíns.

41. Ég skal gleðja með söng sannleikans.
Starfið án kvartanna.
Ég hef lagt fyrir þig vegi andans.
Ég elska að vera kennari þinn í leit andans.
Hinn heimurinn, þar sem dagar Mínir eru, verður að kveikja gleði þína.

42. Kærleikurinn reisir musteri.
Kærleikur sem birtist í anda skal Ég senda þér.

43. Lærðu að nálgast hæðir Okkar hjartahreinn.
Geisli Okkar mun skína á þig og upphefja daglegt líf þitt.
Þú berð steina til að reisa nýja musterið Mitt.
Kennið öðrum orð Mín, og spekin mun blómstra;
Og nýtt musteri mun rísa.
Ekki álíta Mig töframann, þó Ég geti leitt þig upp fegurðarstigann sem sést
aðeins í draumum.
Við flytjum þér ilminn frá fjöllum í Tíbet, Við flytjum mannkyninu boðskap
nýrrar trúar hins hreina anda.
Þau eru að koma; og þú, sameinuð hér í leit að ljósi, berð dýrmætan stein.
Þér birtist kraftaverkið að skapa samræmi í lífinu.
Það mun opinbera heiminum nýja fræðslu.

44. Vertu vakandi — miklum tíma hefur verið sóað.
Mundu skyldu veiðimannsins.
Að spá í merkingu orða Minna til að skilja vísbendingar Mínar er góð æfing
fyrir veiðimanninn.

45. Kraftaverk fegurðar í skrauti daglegs lífs mun upphefja mannkynið.

Lyftu ljósi þínu hátt.
Lýstu upp fegurð musteri Míns.
Kenndu gleði fegurðar.
Kenndu hamingju viskunnar.
Kenndu sælu kærleikans.
Kenndu dýrð einingar með Guði.
Ég mun veita þér kraft og flýti Merkúrs.
Farðu fram án efa, án ótta, án þess að snúa til baka.

46. Gakktu með ljósi hjartans, fagnaðu, fylgdu hærri braut.

47. Brosið Mitt fylgir ykkur, vinir mínir.
Andinn finnur umrótið, en vertu vitur.
Öruggasta þekkingin er hjartans.

48. Þríkallaður- nemandi minn!
Með hæfni þinni skaltu bera orð Mitt, færa gleði í hjörtu heimsins.
Veiðimaður, gakk sigurreifur.

49. Kærleikur og viðleitni gera kraftaverk í lífinu.
Við erum að vekja orku þína fyrir nýjar hugsanir, sem eru nauðsynlegar fyrir
umbreytingu, og fyrir hugsunarstarf í lífinu.
Þú verður að finna úrræði til að skapa nýtt líf.
Við sendum þér hugsanir – skerptu þær án þess að brjóta í bága við karma.

50. Veiðimaður, óbilandi er andi þinn.
Vertu skýr í trú þinni og þú munt sigra myrkrið.
Lærisveinar, dreifið kærleika og þekkingu.
Bros ber kraft.

51. Varist eitraðan titring.
Stritaðu fyrir framtíðina og láttu ekki undan álögum samtímans.
Fylgdu einföldu leiðinni þegar þú ferð upp á fjallið.

Öflug og upphafin sýn krefjast hreins umhverfis og lofts.
Verk Krists voru unnin í fegurð náttúrunnar.
Aldrei dvaldi hann lengi í borgum.

52. Ég opinbera þér ofureinfaldar kenningar Ramakrishna.

Við, öll saman, innleiðum vilja Skaparans.

Styrkur þinn vex í gegnum hreint loftið.

53. Margvísleg undur höfum Við að opinbera þér,

Birtingarmyndir um gleðilegu uppgönguna til hæða Tíbets.

Hugsaðu og kappkostaðu, umbreyttu loftköstulum í afreksvirki.

Gefðu anda þínum hvíld — þreyttu hann ekki um of með bókum; og

kærleikurinn, sem blossar upp eins og glitrandi straumur, mun opinbera þér dýrð blóma M.:

54. Ég birti þér þá þekkingu þar sem viska Tíbets er falin.

Vinir, horfið fram á við, gleymið fortíðinni, hugsið um sköpun fyrir

fram tíðina, og Ég mun koma til að gefa ykkur ráð.

Upphefjið aðra í anda og horfðu fram á veginn.

55. Leitist við að veita öðrum innblástur með kenningum M.:

56. Stríðsmenn mínir, gangið hraustlega.

Vöxtur andans þarfnast orku þess.

Allir geta öðlast.

Andinn, sem einu sinni er kallaður, mun ekki snúa til baka.

57. Barátta þín hrífur — sigurinn er þinn.

Vertu ekki að flýta þér – jafnvel járn tekur tíma að móta.

Járn verður að herðast í köldu vatni áður en það getur blikkað í loganum.

58. Lærðu að skerpa sjálfan þig í kyrrðinni, með því að lyfta anda þínum til almáttugs auga alheimsins.

Vinir, svör Okkar eru tilbúin; en láttu Karma–strauminn renna. Svör sem

gefin eru of fljótt munu, eins og stífla sem losuð er, valda flóðum.

Leitaðu að einingu andans.

Með hreinum hugsunum styrktu samhljóð anda þíns, svo að hinir blessuðu nái til þín.

Ljósið mun fylla áru þína – gættu hennar.

59. Moldvarpan grefur holu sína.
Örninn svífur ofar fjallinu.
Moldvörpunni er hlýtt í holu sinni.
Örninn er svalur fyrir sólarupprásina.
Svífið líka, í átt að hamingjunni, Míni kæru.

60. Í erfiði þínu ekki snúa hugsunum þínum að hættu.
Opnaðu hjarta þitt og augu þín skynja.

61. Vinna er trygging fyrir árangri.
Hvert ykkar verður að þola jarðneska þyrna.
Sýnið andans styrk og komið!
Opnið hjörtu ykkar með velvild.
Fræðarinn metur hverja hreina leit að æðri þekkingu.
Andi skynseminnar veitir þeim sem leita sannleikans þekkingu.
Það er nóg að feta skilningsveg andans – annað mun koma.

62. Ég prófa mismunandi sálir.
Andi Minn er skjöldur þinn.

63. Beindu afli þínu til uppljómunar mannsins.
Elskaðu mig—sælan kemur eins og dögur verður.
Ég mun ljósta þá skaðsömu.
Reistu varlega upp fjársjóð musterisins á fjalli M.:
Fræðarinn sendir þér blessanir sínar.
Lærðu að skilja Mig. Vertu óbilandi í trú þinni.
Ég skal hjálpa þeim sem leita.

64. Skógarspætan holar tréð viturlega.
Fylgdu fordæmi þess.
Skjöldur minn mun gæta ykkar — elskuð börnin Mín.

65. Skjöldur minn tryggir gleði þína.
Vertu Aeolian harpa fyrir andardrátt M.:
Með kærleika muntu koma til Mín.
Ég mun veita anda þínum styrk Sedrutréðs.

66. Vitið hvernig á að elska á uppgöngunni.
Síðar munt þú skilja nærgætni og kærleika Minn við að stytta göngu þína á því verksviði sem þér er gefið.

67. Ég mun veita þér kraft til að leiða sálir til Guðs.
Ég mun gefa þér þá gjöf að færa öðrum gleði.
Kenndu birtingarmyndir M.:
Fræddu — Ég skal hjálpa þér.

68. Samhljómur meðal yðar skilar árangri sem Við metum mikils.
Fyrir mikilvæg verkefni stillum Við saman samstilltum einstaklingum –
straumur þeirra er öflugastur.

69. Lærðu að elska Mig – og sýndu það.
Verk Mitt leyfir enga óákveðni – taktu það sem Ég sendi, án þess að hika.

70. Snúðu ekki baki við vinum þínum – í Mínu nafni geturðu upplýst þá.
Hafið hugrekki – verið sannir lærisveinar meistarans.
Kenndu þeim að elska heim andans.
Sáið visku sem yður er send.

71. Þokunni mun létta brátt, og sólargeisli mun skína á vegi þínum.
Útskýrðu fræðslu mína — Ég skal senda áheyrendur.
Þeir sem þiggja verða líka að gefa.
Veistu að Ég leiði þig á stystu leið að þekkingu, erfiði og hamingju.
Ég fer á meðal þeirra og þeir sjá mig ekki.

72. Andi Krists blæs yfir eyðimörk lífsins.
Eins og lind berst hún um jarðfasta steina.
Í vetrarbrautinni geislar hún í óteljandi ljósum, og rís upp í stilki hvers blóms.

73. Við leggjum steina fyrir þrep hins ljómandi musteris.
Í nafni Krists berum við þá.
Settu hásæti þitt, ó Drottinn, í garð okkar!
En steinarnir eru of stórir fyrir garðinn okkar og þrepin of brött fyrir blóm.
Á skýi mun hann nálgast.

Í grasinu mun hann sitja með okkur.
Vér gleðjumst, Drottinn, að bjóða þér garðinn okkar.
Far þú ekki, ó opinberi Drottinn.
Yfirgefðu ekki garðinn okkar.
Stjörnum er vegur þinn prýddur.
Með þeim finnum við leið þína.
Við munum fylgja þér, Drottinn.
Ef morgungeislar sólarinnar að reka burt stjörnur þínar,
þá munum við kalla á hjálp stormsins og hvirfilvinda til að hylja geisla þess.
Hvað gagnar sólin, ef hún hrekur burt stjörnuþjört tákni þínu?

74. Ég gleðst með brosi komandi örlögum.
Ég mun veita vald til að skapa gott, ekki með auði heldur með andanum.
Líf þitt er fullt af erfiðleikum, en djúp verður hamingju þín í framtíðarsigri
andans.

75. Bannaðu reiðina, og leiðin til Okkar verður auðveldari.
Ekki reiði, heldur brennandi hrifning skapar.
Vertu óbifanlegur – ímyndanir þínar skaða heilsu þína, en ef þú hefur trú á
Mér, muntu vita að þú ert varin með umhyggju og skyldi M.:
M.: er meðvitaður um erfiðleika þína; brött uppganga er alltaf erfið.
Til að sigrast á örlögunum þarf æðruleysi.
Vertu ekki niðurdreginn, því þú hefur margoft farið yfir þessar flúðir.

76. Vertu ekki hræddur við gagnrýni kennarans.
Nemendur ættu að gleðjast yfir öllum skilaboðum.
Hugleiddu andlega leiðsögn eins kennara.
Andi þinn knýr áfram;
Við hliðin mun ég bíð þín.
Andardráttur minn mun verma hendur þínar, og ég mun leiða þig eftir
fjallastígnum til musteirisins.
Elskaðu mig og máttur þinn mun margfaldast og styrkur þinn tvöfaldast.
Andi þinn flytur líkama þinn út fyrir jörðina.
Þú verður að gleðjast yfir uppstigningu með hreinni fræðslu.

77. Engin ást er meiri en kærleikurinn.

78. Ekkert gerist fyrir tilviljun.

Kraftur Minn er hjá þér.

79. Við getum breytt útliti Okkar.

Auktu styrk þinn með trú.

80. M.: er brosi þitt, sæla þín, styrkur þinn, viska þín.

81. Allt sem þú getur öðlast er þér gefið.

Jafnvel þessi tákn um mikið traust Okkar, örvarnar Okkar.

En í bardaga ná örvar ekki alltaf marki sínu;

Lærðu að gefa örvunum þínum meiri kraft.

Andlegt líf líður alltaf fyrir ef eigur þínar eru of margar.

Þú ert á uppstigi – gangið veg hollustu og kærleika.

82. Elskaðu mig — andlega fræðara þinn.

Örlög þín eru að færa hið óslökkvandi ljós til eldheitra hjarta.

Gerðu þér grein fyrir gleðinni við að berjast fyrir markmið Mitt.

Auðvelt er að eyðileggja, en þú verður að byggja skynsamlega.

Það er mikil hamingja að geta hjálpað.

83. Vitið hvernig á að dreifa hamingju – fordæmið ekki.

84. Ég býð þér hæfileikann til að skilja fólk.

Hvert orð og vísbending frá mér, þó stutt sé, hefur merkingu fyrir þig í lífinu.

85. Ég brosi að skapi þínu, en lofa hollustu þína við Mig.

Ég met kærleik þinn í streitu lífsins.

86. Það reynir sannarlegt á æðruleysi andans í smáatriðum daglegs lífs.

Þægindi eru þér veitt með fullvissu um vernd Okkar á vegi hins góða.

Ég sendi þér Skjöldinn minn — veistu hvernig á að verja M.: eins og Ég ver þig.

87. Skildu sál bróður þíns;

Vinnið óþrjótandi, sýnið skilning, sjáið kraft Skjaldar míns.

Það eru mörg undur í þessum heimi og hrein og áköf

viðleitni leiðir til sigurs.

88. Að vera óundirbúinn er ekki lögbrot.

Elskaðu óhamingjusama, hafðu samúð með auðmjúkum.

89. Blessaður Leiðbeinandi er hverjum og einum gefinn, þér til hamingju.

Snúðu þér til hans Eina, með öllum styrk anda þíns,

Annars mun hurðin standa hálfopin og straumar skarast.

Ákallaðu blessaðan Leiðbeinandann, ekki með spurningum, heldur með

ásetningi.

Ef ég sendi skilaboð í gegnum Leiðbeinanda þinn verður straumurinn bein.

Hlustaðu ekki á þá sem nálgast þegar þú ert ekki viðbúinn.

Gluggi opinn fyrir myrkrið er líka opinn fyrir raddir næturinnar.

En kærleikskall mun koma með svar frá ástvinum.

Elskaðu þá sem hafa valið þig.

Gerðu þér grein fyrir því sem bindur þig við Leiðbeinanda þinn og ekkert

ekkert óverðugt mun koma nálægt þér.

Elskið! Greinið! Ljostið hið illa! Blessun mín er með þér.

90. Vertu glaður þegar þú getur gefið þeim sem þú hefur áður þekkt.

Hamingjan kemur þegar gömlu skuldirnar eru greiddar.

91. Skerpið örvar ykkar!

Ef þér líkar ekki við tákni örvarinnar, notaðu bréfdúfuna sem tákni.

Hugarör eru orka sem, eins og rafmagn, verður að beinast í einn stað.

Þú getur auðveldlega ímyndað þér að knýja áfram einhvern hlut,

Og þú getur auðveldlega ímyndað þér rafmagnsneista.

Stýrð orka ýtir undir löngun til sköpunar hjá þeim sem þú sendir hana til.

92. Í alheiminum eru allir hlutir aðeins spegilmynd hins guðlega, og í

hverjum ljósneista er guðlega orkan að leik.

Ljós til ykkar allra!

93. Uppreisnarandinn brýtur læsingu fangelsisdyranna.

Þú gætir kennt öðrum að lesa viskubókina eins og hún birtist í atburðum

lífsins.

Dásemdin um þátttöku Okkar í birtingarmyndum lífsins mun ekki fara fram hjá þér.

Forðastu ófullkomleika anda þíns og stígðu upp með tilfinningu fyrir andlegu frelsi.

Verið staðföst í fullyrðingu um hamingju í lífinu, og þráður leiðarinnar mun ekki slitna.

94. Bænir til skaparans eru ekki aðeins fluttar í musterum – kertið brennur einnig í erfiði lífsins.

95. Ég hef kallað þig til mikils verks.

Fræðarinn hefur falið þér velgengni sína.

Þér er veittur sá styrkur sem þarf til að fylgja Mér.

Örvar, skjöldur og sverð hefur þú fengið, og með hjálmi Mínum skal Ég vernda höfuð þitt.

Berjist í Mínu nafni, megi kærleikur lifa með þér.

Loforðið verður efnt á réttum tíma.

Haltu loganum logandi — Ég kenni.

96. Hlustið á himneskan söng, og furu hæstu fjalla fremur en blómanna í dalnum.

Ég gleðst yfir viðleitni þinni til sköpunar.

Kraftaverk verða í lífinu við athafnir og spennuþrungið samræmi.

Draumar verða ekki að veruleika í ævintýrum heldur í gleðilegu samfélagi á vegum hinna blessuðu.

Fræðarinn er nærri þér á hverju augnabliki skapandi vinnu þinnar.

Lærðu — og kenndu.

97. Verk unnin í hreinleika gera kraftaverk.

Lærðu að elska verkið Mitt.

Andlegi krafturinn verður að starfa í samlyndi, þá streyma Mínnir straumar án truflana.

Skapbreytingar hafa ekki áhrif á strauma, en sveiflur í áru valda truflandi bylgjum.

Stöðugleiki árunnar tryggir samræmi.

Kertaloginn dreifist jafnt til allra, en kæfður af reiðidropa, flöktir hann og verður að stilla í lag.

Láttu loga þinn vera stöðugan og bjartan — M.: er alltaf með þér.

98. Þekking mun hjálpa þér að forðast hættu.

Þekking á birtingarmyndum Mínnum mun margfalda styrk þinn.

Óhræddur er postulinn!

99. Þú munt finna hamingjuna á ætluðum tíma.

Þókan umvefur rætur fjallsins, en tindurinn er alltaf baðaður í dýrð
sólarinnar.

Geislar hennar eyða þokunni og þú sérð kærleik Minn.

100. Fræðarinn gleðst með þér yfir dýrð sköpunarinnar í lífinu þegar hún
stefnir til góðs.

Fyrir þrítugt hafa nauðsynlegar orkumiðstöðvar ekki þroskast.

Fimmtán ár í viðbót þurfa að líða áður en áhrif logans verða sýnileg.

En ljósneistar munu sjást fyrir þann tíma.

101. Vönduð dómgreind styður málstað Minn.

Sýndu skilning og umburðarlyndi gagnvart öðrum kenningum.

Atburðir lífsins munu sannfæra þar sem orð eru máttlaus.

Safnaðu saman nokkrum útvöldum og fjarlægðu þig frá misnotkun hinna
óundirbúnu.

102. Þegar andinn er sáttur við hið veraldlega líf, getur hann ekki gengið inn
í fyrirheitna musterið.

Sönn hamingja bankar á gáttir hjartans, en hin heilögu orð fá ekki aðgang.

Hafnaðri hamingju er horfin hamingja.

Ég sendi þér uppljómun.

103. Samþykkið hið slysalega sem ætlað er.

Allt er fyrirséð af Okkur.

Sérhver atburður sem virðist tilviljunarkenndur er blaðsíða framtíðarinnar.

Vinnið af kappi og í friði.

104. Fræðarinn vill opinbera þér hversu óteljandi árásirnar eru á veggi Hvíta bræðralagsins.

Tími skilnings á alheiminum mun koma.

Framkvæmt kraftaverk er eins og þegar kveikt er á lampa.

Síðar man enginn eftir myrkrinu í herberginu.

Guð þekkir alla heima.

Elskið og skapið, og full gleði mun koma.

105. M.: er vanur bardaga, og börnin Mín verða að vera vitrir kappar.

Sameining þjóða mun koma í gegnum baráttu.

Ég gleðst yfir því að sjá hreysti anda.

Berjist skynsamlega, því að óvinir Okkar eru líka óvinir þínir.

Ég sendi þér kærleik Minn og styrk.

106. Sýndu hreysti í bardaga.

Lítill er þekkingin á mannkyninu, en að skilja hana er viðamikilið verkefni.

Fortjaldinu er svipt til hliðar og hið óþekkta er kunngjört.

Hugurinn skilur ekki vegi hjartans, en hjartað veit.

Ég tala ekki um hluti dagsins í dag.

Andinn er fullur af fyrirboðum um komandi atburði – straumarnir titra.

Og atburðir alheimsins eru tengdir lífi mannanna og hljómurinn í strengjum hans er flókinn.

Birtingarmyndir skaparans ættu ekki að hrekja stríðsmenn á flóttu heldur að veita þeim vængi.

Mótaðu örvar þínar, Ég sendi þér kærleik.

107. Börn Mín, margir munu koma til þín.

Þeir munu skrifa þér og kom til þín.

Þeir munu niðurlægja þig og þeir munu vegsama þig.

En þú munt ganga framhjá þeim, eins og vörðum á leiðinni, og fætur þínir munu hreinsast af snjó fjallanna.

Fræðarinn mun prýða daga þína með láviðarsveig og endurnæra þig með græðandi ilm sínum.

108. Blessaður sért þú sem mætir árásum hinna illu — þeir votta að þú berjist fyrir Mig.

Óttast að vera ekki nægilega virkur; loftið er spennt og hinn brennandi kross
kærleikans mun þekja vígvöll þinn og söngur samhljómsins mun stíga
upp.

109. Undur birtast í lífinu.

Opnaðu augun og þú munt skynja.

110. Allir hlutir munu taka sinn stað og margt mun gerast, og Við munum
birta nauðsynleg ták.

Augað skynjar ekki alltaf sólargeislana, en sólin vermir ávallt jörðina.

Hljá kærleikans er breidd yfir þig og andi þinn hefur ekkert rúm fyrir kalda
ófrjóa sál.

111. Hinir óverðu munu fara.

Hin mikla áætlun um uppgang nýja kynþáttarins er skynsamlega hönnuð.

112. Hönd fræðarans sýnir mátt geislanna.

Skiljið hollustuljós þeirra.

M.: fyllir veru þína af krafti æðruleysis.

Og þegar kyrrð samhljómsins umvefur þig mun kraftur örva þinna aukast.

113. Strax byrjar þú hið mikla verkefni.

Ljós fána Míns mun blessa þig og leiða þig veginn til að birta sannleika Minn.

Vittu hvernig á að byrja, og fræðarinn mun senda þér skjöldinn sinn.

Ég sé fyrir mér ánægjulegar afleiðingar af uppfyllingu boðorði Míns.

Og með innsigli Salómons votta Ég — Ég gaf, Ég gef og mun alltaf gefa.

114. Ég segi þér — vertu vakandi.

Sameinaðu styrk og skilning.

Hringur minn mun innsigla hamingju þeirra sem breiða út fræðslu Mína.

115. Í mesta titringi umbreytist líkaminn.

Líkaminn hlýðir andanum eins og þrællinn hlýðir húsbónda sínum.

116. Fræðarinn leið fyrir sannleiksorð sín.

Maðurinn streitist gegn leið ljóssins.

Myrkrið er ánægjulegra fyrir augu moldvörpunnar.

Kærleikur og þekking munu sigra allt.
Andi þinn mun stíga upp og þú munt fara hratt framhjá hinum
skilningslausu, eins og vörðum á leiðinni.
Brostu að erfiðleikunum á vegi þínum.
Ég ábyrgist, þú munt sigra!

117. Börnin mín, þið vitið ekki um bardagann sem geisar í kringum ykkur.
Bæði leynt og ljóst berjast myrku öflin.
Andi þinn, eins og stífla sem stendur gegn vötnunum.
Hjarta þitt þroskast og mun flæða af þekkingu.
Óttast ekki, hjarta, þú munt sigra!

118. Kraftaverk umlykja þig, en innan lífsins ólgu gefur þú þeim ekki gaum.
Órannsakalegir eru vegir Guðs með óendanlegu leiðum til að koma fram
boðskap andans; jafnvel grasstrá getur flutt boðorðatöfluna.

Skipið lendir í heift öldunnar, en það nær áfangastað.
Hrein þjónusta blómstrar ef rætur hennar eru djúpar og sterkar.

Skjöldur minn er kannski ekki á dyrum þeirra, en þeir sem nálgast bera tákni
Mitt í hjörtum sínum.

Óttist ekki spjótið, né sporðrekann; ekkert eitur kemst í gegnum líkama
þinn.
Ég er morgunflautan, sem kallar á hjörðina.
Ég er vötn vorsins, svala vörum sorgarinnar.
Ég er hin völduga stoð mustersins.
Nálgist, ó þið árvökulu!

119. Börnin Mín, fræðsla lífsins undir leiðsögn Minni er beinasta leiðin til
skilnings á alheiminum.
Þú verður að skilja hindrun fáfræðinnar.
Læknir getur aðeins læknað þegar hann skilur einkenni sjúkdómsins.
Þeir sem eiga miklar eignir eru oft blindir á fyrirbæri heimsins.
Sjaldan skynjar sá upptekni framtíðina.

120. Í mannkynssögunni birtist hin mikla orrusta við kynþáttaskipti; við ákall til bardaga tekur hver tilkallaður kappi upp vopn sín.

Forsjón leiðir þjóðir í baráttu; og þið, stríðsmenn Mínir, verjið ykkur með viljaskyldi Guðs, og hinn guðdómlegi söngur mun alltaf finna bergmál innra með ykkur.

Fyrir flóðið, þegar menn voru í veisluhöldum og í kaupskap, var Nói þegar farinn að velja traustustu eikina í örkinu sína.

121. Taktu við erfiðum lærdómi með brosi.

122. Betra er að treysta leiðbeinanda þínum á næturstígunum, en að þreifa þig áfram, einn í myrkrinu.

Börnin Mín, þessir hættulegu dagar munu líða og þið farið örugglega inn í nýja heiminn eftir tilsettum vegi.

123. Alheimurinn er líkami hins Alvalda og við tjáum skipun æðstu birtinga hins hæsta vilja.

Þjónninn bíður Drottins og hinn almiskunnsami hjálpar okkur að finna besta klæðnaðinn fyrir hátíð ljóssins.

Í samræmi við hollustu okkar er okkur gefinn litur andlegra klæða okkar.

Ó þú velvild, ó þú þjáningin á krossinum, þú munt reyna á upprisveld okkar þar við rætur stigans sem leiðir að musteri guðlegrar dýrðar.

124. Hamingja þín felst í því að skilja guðlega kraftinn við rætur alheimsins.

Leyfðu öðrum að telja blöð mangósins – á meðan þú smakkar ávöxtinn.

Gættu að rótum og ávöxtunum en gefðu blöðin, því þau endurnýja sig á hverju ári.

125. Áætlun Guðs er handan skilnings mannanna.

Aftur hefurðu gleymt himneska bardaganum!

Enginn fer í skóla meðan á árás óvinanna stendur.

Tímarnir eru flóknari en þú getur gert þér grein fyrir.

Aldreí var hatrið meira hömlulaust.

En stundin er runnin upp!

Óvinveittu öflin leitast við að ögra örlögum.

Hinir dæmdu ofsækja Okkar útvöldu og Við verðum að vernda þá.

Örlögum er hægt að léttu og bardaginn færir því fyrir undir lok.

126. Einlægt og hreint í hugsun hefst verk Mitt.

Mundu hindranir í upphafi hvers mikils verks.

Musterishliðin eru lokuð og bænir gleymast meðan á bardaganum stendur,
en blóm andans munu blómstra og fléttast saman á gömlu veggjunum.

Ekkert getur hindrað hönd skapara nýja heimsins.

Ég segi yður: Skjöldur minn hefur tekið margar örvar, en á hátíð andans
munum við koma saman, sigursæl.

Sækið til sigurs. Í bili, hafnaðu friðarhugsunum og vertu vakandi, stríðsmenn
Mínir!

Ég veit að dóttir Mín vill skreyta með rósum leiðina að skólanum Mínnum, en
þessir tímar eru bitrir og kaldir.

Allt verður gott.

127. Með óttaleysi sýnir þú þeim í kringum þig göfugt fordæmi.

Ég kenni þér að horfast í augu við lífsreynsluna með ljósi hjartans.

Ég skal útskýra – Ég er að flýta fyrir karma þínu og á leiðinni tek Ég niður
allar grímur, svo þú getir séð.

Kraftur þinn eykst við skilning annarrar sálar.

Þú munt ná því markmiði sem Kristur hefur fyrirfram ákveðið þér.

128. Leitaðu til framtíðar og munu margar sveitir verða kallaðar þér til
hjálpar.

Með ýmsum hljóðfærum er hljómsveitin skipuð, en símfóníu lýkur fljótlega og
hljómar hennar deyja út um opinn gluggann.

Betra að greiða mikið, því fyrir lærist hin ætlaða leið.

Augað mun fyrir skynja en rósagarður sem nærir af ást.

Hjartað er meðvitað um drauga hugans, en það veit sannleikann.

129. Ómetanlegar eru leiðbeiningar M.: á vegum lífsins.

Hinir dökku leggja gildir á veginn.

Sjaldan gerir ljós andans sig sjálft.

Langt í frá er hann ræktaður hinn eilífi akur.

Útbreitt er ósætti og hatur.

Óttastu ekki hið guðlega réttlæti.

Eins og farþegar á stuttri ferð ertu í jarðneska lífi þínu, frammi fyrir óendanleikanum.

130. Sælan sem birtist á himneskum hæðum mun veita hersveitum stríðsmanna hugrekki fyrir sannleikann.

Sannleikurinn er hulinn táknum.

Hugurinn getur ekki skilið mikilvægi þeirra fyrir lífið og merking þeirra verður að koma í ljós í hversdagslegum atburðum.

Fólk þarf á kunnuglegum myndum að halda, og með þeim myndum lyftist andinn upp í sinn sanna bústað.

131. Eins oft og Karma leyfir, fjarlægir Hönd mín hættunar af vegi þínum. Jarðneskar leiðir byrgja sýn til fjallanna, en þú munt ná þeim.

132. Hver réttlát hugsun hjálpar málstaðnum.

Það er mikilvægt að senda örvarnar í gegnum Mig eða beint, en tilgangur þinn verður að vera velviljaður.

Örvum getur verið beint jafnvel að fanti.

Fyrir sakir málstaðar Míns gætir þú verið þrálátur, en án reiði, dreifðu skapandi krafti velvildar.

Reiði vekur reiði, en börnin Mín geta slökkt rauða logann með bláum geisla.

Með krafti bláa geislans geturðu reist musteri, en rauða skýið mun svelta göfugustu þræði sálar þinnar.

133. M.: hefur marga turna og varðmenn í hlíðum Himalaya.

Enginn án leiðsögumanns getur farið gegnum snjópungar varnirnar.

Innan um jöklana vaka risar yfir straumum heimsins.

Ísakrar blómstra af hreinum eldi og loftið er ríkt af ósoni.

134. Þekktu ákallið, jafnvel þegar rósablað fellur.

Lífið er fullt af áköllum – eldurinn leiðir þig á tind leyndardómanna.

135. Hrein tár færir M.: rósir

Hið góða ryðgar ekki.

136. Hendur mínar veita þér hjálp — Ég sendi kraftaverk kærleikans.

M.: hefur margar leiðir til að sýna umhyggju sína.

137. Hendur Mínar veita gnægð, en andstæðinga verður að stöðva.
Ég mun sýna þeim þröngsýnu kraft fræðslu Minnar.

138. Gerðu þér grein fyrir lækningamætti þrónu.
Hríðum lífsins er eytt í hreinum geislum sólarlagsins.
Varðveittu rósemi og staðfestu visku þína.

M.: veit hve andi þinn er þjáður af brjáluðum svífandi skuggum, en þeir sem koma til að spotta munu enda á að biðja.

139. Uppskerið visku af birtingarmyndum lífsins.
Ég skal sýna þér margt í lífinu, en vertu vakandi.
Ímyndunaraflið er ekkert miðað við raunveruleika lífsins.

140. Láttu ekkert á veginum til þekkingar á guðlegri visku hindra þig.
Mismunandi verkefni krefjast mismunandi verkfæra.

141. Blóm M.: blómstra ekki í mörgum görðum, en þau geta blómstrað
jafnvel á ís.
Sem græðandi jurtir munu laufin Mín loka öllum sárum.

142. Ég mun veita þér vald til að sjá og heyra.
Fyrstu grundvallaratriðin eru hreinleiki lofts og skýrleiki andans.

143. Lífsins hnúta verður að leysa, eins fljótt og auðið er.

144. Lát hinn glaðlega veiðimann horfast í augu við tryllta kvalara sína með
hugrekki.
Það er gott að taka alvarlega og meta heiðarlega hinar djúpu birtingarmyndir
sköpunarinnar.
Vertu ekki sáttur við meðalmennsku eða sýndarmennsku stundarinnar.
Vitundin vex með meiri lífsreynslu.

145. Á hreinni jörð byrjar þú birtingarmyndir Mínar.
Ég skal benda á tímann fyrir hvert hreint upphaf.
Þörfin mun ekki hrjá þig.

Jarðnesk lög munu ekki brjóta í bága við þína innri reglu.

Líttu á það sem blessun að færa ljós Mitt til myrkra og fjandsamlegra gestgjafa.

Við höfum ákveðið að afhjúpa leiðir til að upplýsa grimm hjörtu – til að mýkja þau með smyrslum fegurðar.

En járn hins myrka anda er kaldara og sterkara en sæluorð.

Aðeins með miklum erfiðleikum getur hönd sannleikans beygt fangelsisrimlana.

Að ofan rignir orðum sannleikans, en menn hafa búið sér regnhlífur til að skýla sér fyrir skýfalli Guðs.

En regnið nær jafnvel þurrum hjörtum þeirra.

Við sláum hið illa blindu og með eldingum lýsum upp veg hins góða.

Við sendum skilningsgjöf til hinna opnu hjörtu.

Aðeins blindir munu efast – hafðu þolinmæði fyrir framtíðarskrefunum.

146. Ég gef þér hamingju — þiggðu hana og lærðu að skilja fræðsluna.

Öllu sem hægt er að flýta án eyðingar, verður flýtt.

Lífið berar tennur sínar, en andinn er óbilandi.

Mættu nýju ári með rósemd, fullt af viðburðum.

Aðfall andans rís. Ég sendi blessun Mína.

147. Hálf líf mannsins fer fram á geðsviðinu, en fólk man það ekki.

Menn leita þekkingar en finna hana ekki.

Þú ert umkringdur þekkingu á fortíðinni og framtíðinni.

Sælir eru þeir sem skilja veg framtíðarinnar og síbreytilegar útlínur hennar.

Með kærleika muntu læra mörk hins nýja skipulags lífsins.

Kraftaverk framtíðarskynjunar mun koma óboðuð, án umstangs.

En bjallan mun kalla á hvern týndan vegfaranda.

148. Vertu ekki þunglyndur — orrustan var boðuð; þú varst varaður við.

Nafn M.: ögrar óvininum.

Engin furða að hinir myrku munu særa stríðsmenn Mína, en Óséði verndarinn fylgist með.

Hvatvísi þín er eðlileg – hermenn við víglínuna sem sjá ekki herforingja sinn, munu tuða sín á milli; en hann er tengdur þeim í síma og vakir yfir þeim með sjónauka.

Samþykktu baráttuna og reyndu að verja nafn Mitt.

Hinir veiku verða skelfingu lostnir, jafnvel við nöldur, en hinn sterki hlær við.

149. Við munum fullyrða tilvist Okkar.

Við munum afhjúpa hinar tæru kenningar um hamingjuríka ferð lífsins.

Þreytið ykkur ekki með áhyggjum – eftir að þú skilur mismunandi hliðar fræðslu Okkar muntu ganga breiða veginn.

Vertu velviljaður, ekki af hvötum heldur með stöðugri viðleitni.

Með hreinum anda verður þú að vinna, og allir munu fylgja án fyrirhafnar.

150. Geislinn dreifir skýjunum — ný leið birtist sigurvegaranum.

151. Skilaboð berast auðveldar með þurrum leiðum.

Brostu — tár trufla strauminn.

Aðeins má nota ákveðna kirtla og þá svo framarlega ekki með pirringi.

Með táraskýjum hindrar mannkynið hina gagnlegu strauma.

152. Í endalausum ólgusjó lífsins reisum Við musteri Okkar.

Við erfiðum og hver steinn er svitablautur af erfiði okkar.

Þegar þú byggir skólann þinn skaltu leitast við að hafa eilífa uppbyggingu Okkar í huga.

Einmana stendur tindurinn — aldrei yfirgefur einverutilfinningin hann.

Blessaður sért þú ef þú þekkir þessa tilfinningu.

Þú ert á leiðinni til Okkar.

Samt nærir snævi þakti tindurinn læki sléttunnar og vökvar akrana til uppskeru.

Á tindinum gefur sólin sinn fyrsta geisla.

Og tunglið speglast í jöklum þess.

Og enginn þekkir þennan móðurkvið hveranna, og þeir undrast sjóðandi vatnið fyrir neðan snævi þakta tindana.

Vertu ekki hræddur við heilaga sælu einverunnar.

Með kærleika láttu hana upplýsa þig.

Kærleik og eldingar birti Ég.

Varirnar sem gefa geta líka haldið eftir.

Ljósið er gefið – það er hætta á undanhaldi.

Við þurfum ekki hugveiklaða.

153. Brostu — ég veiti þér gleðina að breiða út kenningu Krists.

Gleðin yfir því að geta hugnast mikilleik alheimsins,
Gleðin yfir augljósri vinnu,
Gleðilega þreyta afreksins.

154. Þú getur borið skjöld Minn.
Í hverri hreinni hugsun er dýrð Guðs.

155. Frá austri og vestri munu hermenn Mínir koma,
Og meðal sigurvegaranna mun Ég þekkja þá sem Ég valdi.
Og þú munt þekkja þá sem tilnefndir eru af mér.
Jafnvel grasið í vexti sínum uppfyllir vilja Guðs.
Æðri en hveitið er mannsandinn, og í kenningu Okkar áorkar verk hans
jafnvel meira en góðar hugsanir.

156. Þú þjónar málstað handan þess sem auður nær ekki til.
Hreinni fórn er skilað lifandi af Guði til þeirra sem færa fórnir sínar í hreinni
trú, eins og fórn Ísaks á altarinu.
Og tindur M.:–, sem þiggur fórn þína, mun gæta hins boðna fjársjóðs
hjartans.
Ekki lítið verkefni sem þú hefur tekið að þér.
Án stolts eða eiginhagsmuna settir þú allar eigur þínar á altarið.
Má Ég, sannleiksberinn, farið þegjandi framhá þeim sem, í kulda og stormi,
færðu gagnlegt framlag fyrir komandi uppskeru?
Með því að geyma leiðbeiningar Mínar muntu finna vernd.
Þörf mun ekki hrjá birtingarmyndir Mínar.
Ró er að finna í ljósi sannleikans.
Fjallið framundan þér er ekki prófraun, heldur verkefni.

157. Þoka blindar veraldlega augað, en sá sem getur fylgst með
raunveruleika lífsins sér líka atburðarásina.
Hlið okkar, þegar þau hafa verið sigruð, leiða í átt að ómældum auði.
Hver gullgeisli sólarljóss er skjöldur gegn tunglljósinu sem endurkastast á
jörðina.
Á milli brauta sólar og tungls verður maður að velja.
Sólin fyllir daginn kraftaverkum.
Tunglið gefur af sér hverfula drauga.

Gakktu í sólarljósi, með opin augu, og dagurinn þinn verður að dásamlegu ævintýri.

158. Leitaðu ekki að vatni í sandinum.

Ekki heldur að ís í hitanum.

Hærri leiðirnar liggja á tindinn.

159. Vertu staðfastur í stöðugri leiðsögn Minni og kærleik til þín.

Í gegnum uppsafnaða vinnu aldanna er hamingja byggð upp.

160. Undir fánum Mínun mun Ég safna nýjum fylgjendum.

Helgið ykkur því verkefni að safna fólkinu saman og reisa musteri Mitt með þeim.

Hikaðu ekki við ákall M.:.

Vertu staðfastur og byggðu leið þína til Mín.

161. Af hversdagslífi þínu kenni Ég þér.

Óttast ekki hina veiku anda — eins og þurr laufblöð munu þau fjúka burt.

162. Ég færi þér gleði andans.

Hönd Mín er yfir hreinum hugsunum þínum.

M.: kennir þér að biðja heilaga bræður að sýna þér skref æðri leiðar.

Með hendi er hægt að senda besta strauminn.

Höndin getur stillt vötnin.

Óskýr vitund sendir ekki strauminn.

Það er skynsamlegt að finna styrk sinn á augnabliki snertingar.

163. Vertu eins og sólargeislinn, eins og fuglasöngur.

164. Ég opinbera þér hinn mikla skóla lífsins.

Með því að mæla háttu heimsins geturðu öðlast visku.

Hvikaðu ekki í hreinni viðleitni þinni og Ég mun leiða þig á vegi hinna útvöldu.

Veiktu ekki né dragðu úr viðleitni þinni.

165. Ég tel einbeitingu hættulega í þungu andrúmslofti.

Fólk sér þær sýnir sem það þráir, vegna þess að straumurinn er oft of veikur og það sér myndir eigin heila.

Fyrir kraftmikla sýn þarf rafhlaðið andrúmsloft og vitund í hvíld.

166. Hönd Mín er verndarskjöldur þinn.

Hönd Mín mun dreifa skýjunum.

167. Kennarinn mun hemja þá óstýrilátu.

Kennarinn býður þér að lesa orð Origen.

Þú munt byrja að skilja þau brot sem kirkjan hefur framið.

Leiðir Origen skólans verða leiðbeiningar fyrir daginn okkar.

168. Nafn Mitt vekur óvini þína til andstöðu, og Sendiboðar mínir verða að hjálpa þér í bardaga þínum.

Jarðneskur stuðningur er ekki áreiðanlegur, en í skjóli ósýnilegra bandamanna þinna muntu sigra.

169. Musteri M.: mun kalla saman hina göfugustu meðal smiðanna.

Ég skal styrkja brynjuna og örvar óvinanna munu vera skraut á skyldi sigursins.

Vertu þolinmóður á vaktinni.

M.: gæti komið jafnvel á nóttunni.

Hinir trúuðu munu greina rödd hins ókunnuga.

Morgunsólin sjá aðeins þeir sem vakna snemma.

En dimmir eru þeir sem missa af döguninni.

Ég er með þér og mun vernda þig,

En þú ert smiður þinnar eigin leiðar.

170. Afhjúpaðu bölgrofleikans.

M.: berst.

Hönd miskunnar getur líka slegið.

Fylgdu fræðslu M.:,

Og kenndu þannig sem er aðgengilegt fyrir mannkynið.

171. Hreint verkefni birtist á margan hátt.

Fjöldinn þekur strætinn, en dauft er áruljós þeirra.

Sýndu skilning.

172. Það er innri merking í öllum hlutum.

Bentu á að í verkum þínu geti hvorki umhyggja fyrir eignum né skortur haldið þér frá veginum til Okkar.

Þeir munu afsaka sig með að fátækt og börn hindri leið þeirra.

En börn eru blóm jarðarinnar og fátækt er gjöf hreinsunar.

Þeir munu segja við þig: "Það er auðvelt að þjóna Guði þegar þú ert ríkur."

En þú hefur líka þekkt skort.

Þeir munu segja við þig: "Þú ert heppinn að eiga vini og aðstoðarmenn."

En þú hefur líka búið í hjarta úr steini.

Ónýtur er leiðtogginn sem er ekki vitur í bardaga.

Með því að beina göngu þinni að hæðunum er ég að vopna þig fyrir lífsbaráttuna.

Með því að gefa þér fræðslu morgundagsins bý Ég þig fyrir nýtt líf.

Forðastu þá dauðu í anda – hjálparfólk kemur í vaxandi fjölda.

Ekki kraftaverk heldur mildað blað er líf þitt.

Á leiðinni til musterisins verður þú að þola mikið ryk og óhreinindi á stígunum.

Jafnvel gleði betlara er mikil við sólina.

Ég er með þér.

173. Skildu, það eru engar framfarir hjá þeim sem eru dauðir í anda.

Ef jafnvel mannleg snerting hefur kraft, hversu miklu meiri er kraftur í snertingu Okkar!

Mannleg snerting getur reikað, en Okkar snerting veitir orku í ætlaðan tíma.

Oft er einfalt trétákn meira metið en gyllt.

Kraftaverk kemur óséð inn í lífið.

Það tekur tíma fyrir hreina fræðslu að vekja áhrif.

Lifðu með þolinmæði.

174. Í gær nálguðumst við spurninguna um áruna.

Hver og einn skynjar geðheiminn í gegnum lit eigin áru.

Því fyllri sem samhljómur áru manns er, því sannari er astralmyndin.

Sá sem hefur mikla skyldurækni mun sjá þetta á undan öllu öðru.

Þeir sem laðast að kærleika ganga í ríki kærleikans, og munu þar skilja gleði fegurðarinnar.

Aðeins gimsteinn sem geislar öll litbrigði sannleikans getur endurspeglað
fullan dýrð framtíðarinnar.

Við verðum einnig að meta hreinan stein í einum lit.

Við lærum að brosa við mistökum.

Bækur, líkt og líðandi hugsanir mannsins, verður að velja af vandvirkni.

Margt verður gagnslaust þegar þú færð tilsögn Mína.

Þegar þerjum er safnað í skóginum er aðeins það besta valið.

175. Vertu á varðbergi.

Láttu ekkert óhreint koma inn í bústað Minn.

Ég mun senda þeim eldingu sem svíkja verk Mitt.

Ég mun slá skelfingu yfir þá kærulausu.

Skjöldur Minn skal vernda þá sem kenna.

Við munum birta þeim undur sem sýna virðingu.

Við munum senda blessun til verndara merkis Míns.

Ég mun senda þér orð Mitt. Berðu það til lærisveinanna. Ég er með þér!

176. Verkefni okkar er að hjálpa mannkyninu.

Oft reynir jógi sem sameinast í Nirvana að gleyma jörðinni.

177. Bros sólarinnar gegnum skýin ber fram geislandi regnbogann.

Þú munt muna áru Fræðarans brosa í gegnum daggardropa þessa framtíðar
dýrðardags.

Ég þoli allt. Nafn Mitt er svívirt,

Á verk mín er ráðist og þau brengluð og fjandsamlegar hendur myndu kljúfa
í sundur skjöld Minn.

En rætur hins nýja kynþáttar verða sífelld sterkari.

Hlustaðu á sannleikann – skýjað skap þitt er að vita hinar ætluðu
heimshamfarir.

Hinir blindu gleðjast, þeir heyrnarlausu kætast.

En andinn sem vakir fyllist forboði og sorg.

Andlausir eru þeir sem dreymir um frið í miðjum bardaga.

Á fimm árum gengur heil öld yfir,

En mannkynið lítur á sífelld hraðari framgang sinn sem hörmungar.

178. Þessa huggun sendi Ég þér. Hreinar hugsanir deyja ekki, þær blómstra þó jörðin storkni.

179. Dæmdu ekki of alvarlega atburði lífsins; þeir eru atburðarás sem leiðir þig að hliðunum.

Hreinar hugsanir eru nauðsynlegar til að sigrast á hindrunum á leiðinni.

Sá sem lítur á sjálfan sig sem góðan er ekki góður;

En sá sem kennir sjálfum sér um grimmd sýnir framfarir anda síns.

Sál hans ryðgar ekki og andi hans byrjar að taka á sig sitt rétta form.

180. Í skólum framtíðarinnar verða leiðir til andlegs vaxtar kenndar af þeim sem náð hafa fullri uppgöngu.

Mínir útvöldu munu færa hinni miklu þjóð hið einfalda orð Mitt um það sem þarf.

Og persónuleg ást, þjóðarást og alheimskærleikur mun veita skapara kærleikans lof og fórn.

Við sendum hjálp okkar og blessun.

181. Hrein tónlist hjálpar til við að miðla straumum.

Við biðjum með hljóðum og með táknum fegurðar.

Hjarta og hugur stangast ekki á þegar þeir sigla um haf skapandi vinnu.

Og vængir andans, svífa, munu svífa á vindi samhljómans.

Og stál orðsins blikkar í ofni sannleikans.

182. Þeir sem eru vitrir eru líka óttalausir.

Kraftaverk kemur óséð.

Allt nýtt hefur sína þýðingu.

Oft getur frækorn verið mikilvægara en fjall.

183. Þú verður að nota ímyndunaraflið.

Með ímyndunaraflinu opnast gluggar með nýju útsýni. Hver sem þráir — mun þiggja.

Allir hlutir hafa sína þýðingu.

184. Kraftaverk er unnið í viðleitni til framtíðarlífs.

185. Hugsaðu ekki um mat.

Sá sem fastar, en girnist í hjarta sínu mat, er lítt verðugur.
Ekki með heyi býrðu þig undir hjálpræði,
En með vexti anda þíns muntu ná árangri.

186. Hryggist ekki — það er betra að gleðjast yfir hverju sköpunarfræi
andans.

Sköpunin á sinn stað, jafnvel meðal hinna myrku.
Horfðu í gegnum smásjá og lífið mun sýna ógrynni dásamlegra forma.
Í myrkri höndlar augað betur hina andlegu sjón.

187. Það er skynsamlegt að hafa ekki áhyggjur, heldur leggja sig fram með
gleði.

Þú verður að hugsa, því að hugsanir skapa verk.

188. Greindu í nýju atburðunum bardaga sem var fyrirsagður.

Þú veist nú þegar hversu allt er spennt.

Við bjóðum hamingju — vei þeim sem hafna henni.

189. Teljið aðgerðir harðra óvina æskilegri en volgra vina.

Þekking án kærleika er dauð, en ljómi regnbogans samanstendur af öllum
eldum.

190. Allt ljóssviðið er stundum óþægilegt fyrir mannlegt auga vegna hinnar
háu tíðni.

191. Smáatriði leiðarinnar eru mismunandi eftir karma og áru þeirra sem þú
hittir.

192. Fugl þéttir fjaðrirnar í kuldanum, en hlý sólin breiðir út vængi hans.

193. Persóna fólksins upplýsist með fegurð andans.

Grátið ekki þar sem tár eru gagnlaus; örvar eru nauðsynlegar til að binda
myrkan andann.

194. Þú hefir fórnað miklu fyrir Okkar verkefni.

Leyfðu nú öðrum, í nafni Drottins, að horfa óttalaus í augu hræsnarana.

Hvíldu þig fyrir nýju árásina.

Síðustu hliðin eru nærri.
Það er ekki friðsæl fræðsla sem ég kenni.
Í bardaga, mundu skjól Mitt.

195. Hver nýr dagur hefur í för með sér nýja möguleika.
Fyrir flugið getur fugl ekki séð fyrir hvernig hann fer yfir hafið.

196. Ef allar hvatvísar þrjár væru uppfylltar, væri alheiminum eytt.
Óttast ekki skapsveiflur; þær eru eins og laufblöð sem fjúka burt.
Hið hreina vor sem springur út undan snjónum mun svala þorsta þínum.

197. Þú þreytist á að bíða, en skildu hversu niðurdrepandi er að sjá byggingu
sem vanta enn þak.
Mannsandinn stendur gegn hinu góða.
Ég vil hjálpa þér og mun ganga í bardagann.

198. Óþolinmæði farþeganna getur ekki flýtt lestinni.
Nýjar aðstæður kalla á nýtt flug.
Flýttu þér ekki — allt mun koma.

199. Kraftaverk er unnið – þú framkvæmir þjónustu sem er mikilvæg fyrir
birtingu framtíðarlífs.
Erfiðleikarnir við verkefnið eru í ætt við að slípa demantur.
Fjandsamlegum vilja verður að beina til hins góða, rétt eins og straumi er
beint að myllunni.
En hversu margar stíflur þarf malarinn að byggja áður en hann getur stjórnað
straumnum!
Hönd verður að hafa styrk og auga sýn til að skynja nýja möguleika.
Verðugasta vinnan er sú sem framkvæmt er með eigin höndum.
Með erfiði opnar þú hliðin að landi baráttu þinnar.
Allt er mögulegt, en mundu að því sem hefur verið lofað mun birtast á
tilsettum tíma.
Sá sem þráir mun fá.
Lærðu í gegnum birtingarmyndir lífsins.
Við sendum þér myndir af einstaklingum og atburðum;
Sem bæði opinbera þér þá ákveðnu áætlun um undursamlega þróun
mannkynsins.

Ég kem með líkingu til allra:
Hver sem boðar fegurð mun hólpinn verða.

200. Við erum reiðubúin til að hjálpa, ef ekki er komið í veg það.
Við opnum hliðin aðeins fyrir þeim sem knýja á.
Örvar valina fulltrúa Okkar beina orkunni.

Allir heimar eru á reynslu,
Og á töflur skaparans er rituð niðurstaða þeirrar reynslu.
Og sól sólanna skín til hins eilífa söngs um mikið verk.

201. Leitaðu að raunverulegri merkingu hveftrar birtingarmyndar í lífinu.
Þú þarfnast örvanna, því þú verður að berjast við tortímendur mannkynsins.
Árásin nálgast og þú verður að finna réttu leiðina, jafnvel í bardaganum.

202. Fórnir hafa verið færðar á fjalli M.:
Það er erfitt að biðja þegar hugurinn er fullur veraldlegra hugsana.
Vilji þinn verður að gæta bænastaðarins.
Það er betra að þekkja fólk í alvöru en að heillast af grímunum.
Ef mannleg hjörtu væru full fegurðar væri ekki þörf á fórnunum.
En margir eru þeir óupplýstu.
Þess vegna, er leiðin grýtt sem liggur að hverjum sannindum.

203. Rökrinu er auðveldlega eytt með geislum ljóssins.
Vitið hvernig á að leysa þau vandamál sem auður getur ekki leyst.

204. Hugsaðu um framtíðina og dveldu ekki við núíð.
Hjálp Mín er mikil og er veitt án tafar.

205. Ég opinberaði þér nýjar myndir — lærðu að greina.
Það getur verið sársaukafullt að sjá jafnvel vini þína afhjúpaða,
En þekking og sannleikur eru ofar öllu.

206. Fákurinn reisir sig undan höggi svipunnar.
Purusha, vitundin hrein, titrar í návist óréttlætis.
Sælir eru hugrakkir og réttlátir.
Eini dómarinn er andi þinn, þar sem Guð er.

207. Alheimurinn endurspeglast í sjáöldrum hvers auga.
Og Guð býr í hverju hjarta.
Vei þeim sem reka Guð út.
Betra að vita ekki en að svíkja.
Fræðarinn var opinberaður og nafn Messíasar var nefnt í Mínum sölum.
Þið verðið ekki vitni að litlum hlutum.
Skýið ofar Guðsfjallinu mun eyðast.
Elding raddar hans mun lýsa upp hyldýpið.
Nýir, nýir, nýir, og fagrir, skýrir hugar, upphafnir, munu safnast saman.
Fræðarinn hefur falið þér að opinbera sig.
Safnaðu fólki undir þakið Mitt.
Fjall M.: er reist, er haldið uppi og umkringgt plógum vinnunnar.

208. Lítillækkaðu þig ekki með léttvægum dómum,
og hastaðu á hættuna brosandí.
Getur verið hætta undir hjálmi M.:?

209. Trú þín ætti að vera logandi,
og þú ættir að horfa fram á við án eftirvæntingar.
Búist ekki við neinu, en vertu vitandi um hreyfingu grassins.

210. Mér sýnist rykið blinda þig og hávaði bardagans deyfa heyrn þína.
En vitneskja mun koma sem sigrar þreytu þína.
Þú verður vitandi að velja leið hins góða, hún leiðir til uppsprettu viskunnar.
Af táknum muntu vita hvenær þú tekur skref í uppgöngu þinni.
Og allt sem er til, verður lífsins bók fyrir þig.
Ég opinbera þér öll skrefin og leiðin liggur beint áfram.
Skaparinn leitar nýrra forma.
Blessað er átakið og leitinn.
Verið logandi, skínið og gefið ljós.
Þekkingin eykst, eins og ávöxturinn þroskast undir hendi
garðyrkjumannsins.

211. Andinn getur ekki dáíð, né getur hugurinn eyðilagt kraftaverk
skaparans.
Skjól tréð er fyrir marga, en aðeins garðyrkjumaðurinn þekkir vöxt hveggar
greinar.

Greinar trésins geta verið kræklóttar, en lögun trésins sýnist vegfarandanum máttugt,
og skuggi laufanna skýlir þreyttum ferðalangi.
Hreinar hugsanir eru tvinnar eins og greinar.
Hver og ein ólík, en vöxtur þeirra styrkir tréð.

212. Svo að kröftum Mínum sé ekki sóað,
ættir þú að hlýða. Skildu þetta.

213. Hreinar hugsanir eru verndaðar með tákni.
Notkun tákna er eins vísindaleg og notkun seguls.

214. Það eru margar leiðir en hjartað þekkir þá öruggustu.
Að skilja skýrt, þýðir að læra mikið.

215. Djúpt er grunnurinn lagður.
Smiðirnir sem leggja grunninn vita ekki hver hæð turnanna verður.
En arkitektinn hefur þegar hannað hæð þeirra.
Sum mannvirki vaxa aðeins í sparnaði og með miklum erfiðleikum.

Látum hugleysið hverfa og látum svikin byggja sitt eigið hreiður.
Með því að rífa þau hreiður með eldingum og blása burt hugleysi með
hvirfilvindi, munum við leggja veginn.

Gakktu til verka.

216. Órætt er rólyndi skaparans í margþættu umróti atburða.
Eftir fyrsta tímabilið, kemur annað.

217. Láttu það ekki trufla þó þreyta sigri líkamann.
Andinn er alltaf frjáls.
Á milli bardaga er leyfileg hvíld.

218. Berðu saman viðhorf hinna nýju við viðhorf hinna gömlu.
Þá muntu vita hvers vegna Ég segi, yfirgefðu það gamla.
Starfaðu með þeim nýju.
Þekktu hvernig á að opna hlið leiðarinnar fyrir þeim, með velkomnu brosi.

219. Myrkri fáfræðinnar verður að eyða.
Láttu hreinar hugsanir fylgja verkefni Mínú.
Verið á varðbergi, svo hinir óþekktu vanhelgi ekki nafn Mitt.
Vittu hvernig á að finna þá eftirmenn sem munu meta merkingu verkefnis
Míns.

220. Hönd mín vígir hina verðugu.
Lærðu að dæma í samræmi við fræðslu Mína.

221. Við þekkjum sjávarföllin,
og enginn dropi skal flæða yfir strendurnar.

222. Tímarnir eru flóknir og myrkir eru kraftarnir,
En geislinn Okkar kviknar alltaf.
Hönd skaparans prýðir skjöld hinna útvöldu með birtingu andans.
Vilji óvinnarins mun ekki standast vilja skaparans.

223. Skildir vorir ryðga ekki,
og leið þín liggur alltaf til Okkar.
Mældu alla atburði fjörutíu sinnum, á fjörutíu vegu.
Öryggisráðstafanir M.:

224. Það er betra að hafa blákalda þekkingu, en að
sveiflast með tilfinningunum.
Ég kenni það sanna í lífinu.
Þú verður að vita áður en þú getur.
Þú verður að geta áður en þú gerir.
Þú getur birt það sem er réttlætt af andanum.

Ef báturinn þinn er traustur kemstu að ströndinni.
Seglið þitt er þanið og stýrið er reynt.
Skjöldur minn mun vernda þig á vígvellinum.
Vertu tilbúinn að berjast.
Með hreinum hugsunum muntu sigra.

225. Lífsævintýri verður staðfest.

En hlustaðu á öldurnar.

Í kynnum og bréfum, leitaðu að mögulegum demöntum.

Þú verður að horfa út yfir, í órafjarska.

Skilið þetta, stríðsmenn Mínir.

226. Hver og einn uppfyllir skref sitt og ber það verkefni sem honum er falið.

227. Ég er að spinna nýja þræði, ég er að leita að tengingum.

Ég set á höfuð yðar viðeigandi kórónur.

Og í hljóði undirbý Ég þig fyrir bardaga.

Gleðjist, hinir hugrökku velja réttu leiðina.

Ég get verndað hina trúuðu.

228. Hávaði hinna fáfróðu hindrar ekki uppbyggingu nýja fólksins.

Þeir sem vita, sigra.

229. Já, já, já, hvert einingaorð er sem fræ einhvers fagurs blóms.

Að rækta garð fegurðar er öllum heimilt.

En hvar eru garðyrkjumenn sem geta dæmt hvaða fræ er best?

Við munum kenna þeim að safna frjósömum stilkunum.

Við skulum rífa upp skaðlega illgresið.

Og jörðina þar sem Guð hefur opinberað sig munum við skreyta með blómum.

En þar sem blóm einingarinnar eru — varðveitum blöð þeirra.

Já já já!

Nóttin hylur hreinustu myndirnar.

En sjá, ljósið nálgast!

Hvers vegna að reyna þig, ef ekki á að reisa musterið?

En verkefnið er í Okkar höndum og grunnurinn lagður.

Látið nafn Guðs vera lofað.

Ekki munið þér vera vitni að smámunum.

Lífinu verður umbreytt.

Ég segi það!

230. Notaðu alla viðleitni þína.

Með þínum eigin höndum verður kraftur framtíðarinnar byggður.

Ég mun hjálpa, ég mun hjálpa, en bættu við eigin viðleitni.

231. Skjöldur og lensa! Guð hefur blessað stríðsmennina.

Allir munu koma. Rökkrinu lyftir.

Sérðu ekki að kosmíska vitundin er með krampa?

Við þekkjum gang baráttunnar – áætlun skaparans er ekki hægt að breyta.

Frá upphafi hafa hinir myrku barist.

Frá upphafi höfum við sigrað.

232. Vegur dygðarinnar er ekki sálmasöngur, heldur vinna og þjónusta.

Ef brotið er gegn Karma mun það bregðast gegn þér.

Harðræði andans er eini stiginn á stystu leiðinni.

Þjáningum áratuga er troðið saman í einn dag í lífi hinna útvöldu.

Betri er fullur bolli af eynd en líf í mildri sorg.

Borgaðu reikninga þína í gistiheimilinu á leiðinni, og með lotningu munu þeir bera farangur þinn upp á skipið.

233. Kraftaverk gerist fyrirvaralaust, en ekkert gerist fyrir tilviljun.

Aftur endurtek ég – ekki vera hræddur.

Ný árás, en ekki óttast.

234. Getur þú í lífi þínu gengið hjá hinum fyrirfram ákveðnu stöðum án þess að hlýða köllunum.

Með einum látbragði getum við fjarlæggt hindranir og hjálpað.

En bendingar okkar munu ekki eyða karma.

Skjöldur okkar mun vernda þig gegn árásum myrkra afla.

En uppgjör gamalla reikninga er óumflýjanlegt.

Hönd örlaganna leiðir til hins góða.

235. Hvaðan eru draumar fæddir,

þar sem fórnir eru lofaðar,

þar sem ósýnilega ljósið vegsamar vinnu,

þaðan kemur blessun Mín.

Í hvíslandi lafunum,

Í skvettu öldunnar,
Í hvísli golunnar,
Ég er með þér.

Innan um hina grimmu og myrku,
Innan um landráð andans,
Innan um deilur og sorg,
Skjöldur minn er yfir þér.

236. Berið ljósið og lítið ekki til baka.

237. Elskið jafnvel arfann. Guð skapaði hann.
Skilningur er falinn í hjartanu.

238. Að slíta böndin, að setja öfl Okkar á vogarskálinni, að slíta þig frá
Okkur, er hættulegt.

Innkoma í Ljósið er alvarlegt mál.

Fjandsamlegir kraftar umlykja hverja athöfn þína; um leið og morgunvitund
lætur undan rökkriinu, þá geta vængir myrkursins snert þig.

Myrkrið kann að ná ómeðvitað þeim sem villast.

Það er auðvelt að missa fótfestu í fjallinu.

Það er betra að taka í leiðandi hönd, en að bíða í örvæntingu eftir lukt
þjörgunarmannsins.

Þakklátir eru þeir jafnvel fyrir gelt hundsins sem eru týndir.

Er ekki betra að ganga með leiðsögumanni í blindandi snjónum?

Þú verður að skilja, þú verður að muna, þú verður að vita.

239. Almanna leið liggur ekki til hins helga fjalls.

Ég lít á svik sem það svívirðilegasta.

240. Gleði er birtingarkraftur skaparans, sem lýsir upp heim í myrkri.

Og fræðsla Okkar gerir öllum kleift að deila henni með vinnu.

241. Nýr dagur rennur upp yfir jörðina.

Núverandi tímar er ekki straumur, heldur hringiða.

Sérhver persónulegur heimur endurspeglar logandi himininn, af eldinum sem
eyðir gömlum formum.

Viska skaparans spáir nýjum heimi.
Með brennandi eyðingu skapar hann.
Og getum við, vitnin, sem gerum okkur grein fyrir hinni miklu hönnun, talið
okkur með?
Heyrnarlausir og blindir, og margir aðgerðalausir, eru aðeins áhorfendur.
Skaparinn kemur!

242. Líf þitt, er það ekki ævintýri?
Fljúgandi teppin eru dreifð,
Og þú munt svífa með óbilandi anda.

Meira að segja bjórar vita hvers vegna þeir verða að synda saman.
Og hversu mörg eru gagnlegu dæmin á víð og dreif í kringum okkur!
Þið verðið að þrauka saman, vitandi vel hvers skjöldur er yfir ykkur.

243. Ekki efast, enga eftirsjá, engan ótta — framtíðin er framundan!
Fjórir verndarar, verndið kaleik erkiengilsins!
Af nýrri visku er örkin fyllt sem birtist þér.
Í munni tímans gaf ég skipunina um að leiða þig inn á Mína braut.
Undir jarðneskri blæju leyndi Ég þínu sanna andliti.
Ég fyllti þig uppstigningargleði.
Og Ég afhjúpaði minninguna um gleymdu bókrölluna.
Ég bætti skynjun þína og opnaði fyrir þér bækurnar.
Komdu og tak við.
Bæn: „Þú sem gafst mér röddina og skjöldinn, sendu fræðara á mína vegu —
hjarta mitt er opið.

244. Hinir nýju útvöldu munu tjá hugsanir sínar knappt og skýrt.
Hvert tímabil hefur sínar eigin leiðir.
Á einu tímabili er gimsteinn afhjúpaður,
Í öðru lagi er fegurð hans óþekkjanleg.

245. Sérkenni andans, sem er fangelsaður í framandi líkama, þvingar fram
aðhald sem Okkur er óþarft en mannkyninu eftirsóknarvert, sem vill
frekar garðstíga að náttúrunni.

246. Ákallið og Jehóva eru tvær stoðir sama hliðsins.

Öll tákni á hinum eina vegi lífsins.

247. Á nóttunni kennum við þér.
Á daginn lýsa menn því fyrir sjálfum sér.
Kjarni mannlegrar tilvistar eru næturstundirnar.
Djúpið er sýnilegt og hvinur stormsins skýr.

Verndarar, munið verðmætin sem ykkur er falin.
Veitið athygli, Kall okkar hvílir á þekkingu ykkar
öflugri en siðvenjur hinna eldri.
Hörmungar nálgast.Ég kenni ykkur að afbera þær.
Hönd skaparans sýnir sviðin tvö.
Það er fyrirskipað að velja sér leið.
Hópur hunda ýlfra og gelta
og ugra blikkar augunum í myrkrinu.
En þeir sem vita óttast ekki.
Ég sendi hlífð. Veitið athygli og hafnið
ekki hamingjusemi.

248. Yfir morgninum er oft mistur og kuldinn smýgur inn í hjartað.
En þú veist að hamingjan er að koma.
Yljaður þér af vitundareldi framtíðarinnar.
Rökkur varir ekki.
Já já já!
Baráttan geisar ákaft.
Eyrað greinir hófadyninn.
Já já já!
Verið sterk!

249. Við skulum ræða vísindalega, og með góðvild.
Ekki fyrir Okkur, heldur fyrir þig, tala Ég um traust.
En boðskapur Okkar splundrast á hjartanu sem er lokað.
Þegar óþörf orð eru sögð, blandast straumarnir.
Ertingin neitar aðgangi að hugsununum sem Við sendum. Snerting verður
ekki skynjuð af broddgelti!
Í þessu skaltu greina muninn á brydduðum broddgelti og fiðruðum skyldi
okkar.

Góðkynja örvarnar, eins og fjaðrir, mynda hring hjálpræðis;
En ef nálar efans hafna boðskap Okkar, koma upp sérstakir erfiðleikar.
Hinir æðri senda Okkur sælu.
Við sendum hana til þín.
En ef Við og þú höfnum sælu sem send er, munum við öll verða umlukin öldu
hins illa.
Besta tækið er falið í heilanum.
Bráðum verða sofandi orkustöðvar aftur til nota fyrir mannkynið.
Aftur mun tré þekkingar blómstra.

250. Rökkur varir ekki.

Stormar ganga yfir og þá verður að þrauka með þolinmæði.
En síðar verður þú að vita hvernig á að flýta sér.
Vertu logandi!

251. Gleðistraumar fylla hugsanahaf skaparans.

Og þú, sem hellir gleðidropum í sálina, færir skapara heimanna fórnir.
Uppljómun mun aldrei taka enda.
Lærðu með því að kenna öðrum.
Þér skjátlaðist ekki þegar þú útskýrir gleðina.
Hvert tré blómstrar í gleði;
En syrgjum ekki þegar það fellir lauf sín, ekki syrgir tréð, minnumst komandi
vors.

252. Jafnvel í bardaga geturðu metið blómin.

En mannkynið er langt frá því að vera blóm.
Talaðu um fegurð aftur og aftur, jafnvel innan um tárin, þar til þú nærð því
ætlaða.

253. Jarðneska geislunin reynir stundum á.

Fólk mun koma til þín. Sýndu eld, það þarfnast þess.
Við megum ekki hika þegar við sjáum að við getum fært fólki ljós.
Lokaðu ekki leiðinni fyrir hina nýju sem knýja á.
Gömlu formin gera ekkert gagn.
Sá sem skilur fegurð mun halda ferðalanganum á vegi hans.

254. Tilvera okkar þarfnast krafts prana straumsins.

Þreytt lífveran verður fyrir meiri áhrifum af utanaðkomandi öflum.
Beindu hugsunum þínum að einu uppsprettu trúarjátninga heimsins.

255. Dimmt er ljós heimsins.

Þannig er hver löngun til að þjóna Okkur sérstaklega dýrmæt.
En vitið eitt, að góður vilji og virkt starf hjálpar Okkur best.
Ekki fyrir kraftaverk heldur fyrir þjónustu kallaði Ég á þig.
Eldur ógnar ekki vængjum þínum.

256. Þú verður að loga í anda, vitandi að í anda býr Sannleikur.
Hugsaðu ekki um að falla þegar þér hafa verið gefnir vængir.

257. Þið skuluð gæta ykkar og þrauka þar til orrustunni er lokið.
Beina verður öflugri bylgju til að gleypa vígi hins illa.
Nafn Valdsins verður að ákalla.
Og með hinu skapaða ákalli verður að brjóta víggirðingar hins illa.

258. Ég ávarpa þig, ég býð þér, og ég fylli þig löngun til mikillar þjónustu við
fræðsluna.
En styrk er ekki aðeins að finna í trausti, heldur í byggingu.
Traust þitt gerir Mig að arkitekti.
En það ert þú sem verður að byggja.
Það er kornskurðarmaðurinn sem fær kornið.
Til að eiga fíkjur þarf fyrst að finna fíkjutré og rækta það.

259. Kynþáttamunur mun hverfa í nýja heiminum.
Talið ekki um kynþætti. Dropar ólíkra sæva eru eins.

260. Líttu á birtingarmyndir Skjaldar míns sem fyrirfram ákveðið.
Líttu á birtingarmynd visku nýju kynslóðarinnar sem hamingju.
Líttu á birtingarmynd uppljómunar í mannkyninu sem skref í átt að nýja
heiminum.
Líttu á birtingarmyndir Okkar sem tiltekinn tíma Varðmanna heimsins.
En fylgdu leiðbeiningunum okkar.
Uppfylltu boðskap okkar.
Vittu hvernig á að bera ljósið.
Og skilja hvernig á að sýna glæsileika fegurðar.

Til vængjanna sem hafa snert sólina,
Til stefnunnar fyrir sólarupprás,
Til söngsins sem fyllir miðnættið,
Leiðin er ekki hræðileg eða grimm.
Og stjarnan er nálægt þeim sem hafa fundið fyrirmyndina.
Sendu bros til stjarnanna!

261. Þegar við erum inn í húsi sjáum við það ekki að utan.

262. Hreinleika persónunnar verður að sýna, og strekktur verður hjartans
strengur að vera.

Kennslan heldur áfram; ekki þarf lengi að bíða.

Þú verður að brosa.

Stál er reynt í eldi og styrkur andans vex með öndun lífsins.

Margt má læra, jafnvel af flugi krákunnar.

En margt verður að þola ef þú myndir fljúga til undralands.

263. Meðal ókunnugra, innan um hættulega tortímendur, er erfitt og þú ert
tilbúinn til að flýja.

Að sýna samúð, sætta sig við, bjóða þá velkomna, er erfitt.

Sáið með erfiðleikum og uppskerið hamingju,

Sendiboði okkar framkvæmir kraftaverk.

264. Með fordæmi geturðu leiðbeint öðrum um útsjónarsemi.

Í öllum kringumstæðum eru mismunandi möguleikar, en hugurinn verður að
beinast að ljósinu.

265. Virðulegar eru rykugu bækurnar,

En andinn svífur betur án ryks.

Byrðin er innra með okkur.

Syngdu! Lag hræðir úlfa.

Það er gott fyrir ferðalangana að syngja.

Tónaðu leynilegan sönginn þinn og blundaðu ekki.

266. Karma manns skiptir miklu máli, en mikilvægara er að vera valinn.

Karma er aðeins aðstæður valsins.

Aðeins þeim útvöldu er falið verkefni.

Bros skaparans er kórónan; ekki vegna þakklætis, heldur vegna þess að gleðjast yfir hjartans eldi.

Og fyrir ofan höfuð hinna útvöldu glóir merki eldsins.

Rétt eins og þegar greinar trésins eru höggnaðar niður styrkist stofninn,

Að höggva af vanann hreinsar andann.

Með því að fjarlægja hreinsar þú;

Með hugrekki fullyrðir þú;

Með útsjónarsemi finnur þú.

Betra er að hraða sér en að sofna í væntingum.

Mótaðu stofninn í bjálka og lyftu bústaðnum.

267. Í daglegu lífi okkar skynjum við ekki mikilvægu augnablikin.

Við lítum á þau sem hvert annað ryk.

En hönd skaparans finnst ekki aðeins í hinum voldugu birtingum heldur jafnvel í hreyfingu hvers rykkorns.

Hliðin eru opin — gætið ljóssins!

268. Það var eftir tíma lærisveina Origen sem falstrú prestdæmisins fór að breiðast út.

269. Lærðu af krafti andans.

Styrkur þess er óþrjótandi.

Orð er aðeins lítill hluti.

Hvirfilvindurinn er aðeins sýnilegt merki um ókyrrð,

Eins og snjórinn er aðeins boðberi kuldans,

Eins og eldingin er aðeins auga stormsins,

Svo er orðið sem rykkorn blásið af áhrifum skapandi hugsunar.

Uppspretta hugsunar skín í augu þeirra sem sjá.

Og spennuhljómur ómar inn í viðkvæma eyrað.

Og Ég líka, dauðhræddur, var yfirkomin að vera ekki neitt.

En mikilleiki skaparans gerir sandkornið jafnt fjallinu.

Skilningur á upphafinu og hins eilífa fyllir hvert hjarta.

En vertu tilbúinn og veittu því aðgang.

Laufblöð vaxa á hverjum degi, en blóm hafa sína árstíð.

270. Fálki á flugi fellir ekki vængi sína.

Hindin stekkur yfir þverhnípið án hiks.
Né munu þeir sem koma á tilteknum tíma, hika.
Hvorki á flóði né fjöru, heldur á gullnum straumi
Alheimsins berst báturinn.
Þanin eru seglin og áfangastaðurinn vís.
Skjöldur minn glóir og á herðarnar skína
geislar árangurs.
Ég mun efla leiðsögn mína og vængja fætur þína.

Ó þið sem lengið leið mína, ég mun finna eldingu
og á henni mun ég ríða yfir þverhnípin.
Ég mun varpa mér í hvirfilvindinn og stíga upp til
hæða.

Hvar er ryk leiðar minnar ?
Hvar er hin eyðandi hiti ?
Hvar er steypiregnið sem huldi uppgönguna ?
Fætur mínir eru stöðugir og hringur þinn er á hendi minni.
Sjá, ó drottinn, fálki minn nálgast mig.

Ég ber þig, –Ég sendi skúrir af umhyggju.
Umhyggja Mín er gleði þín.

271. Ég lofa vexti vitundarinnar.
Það kemur smám saman, óséður, eins og grasvöxtur.
Fyrst skulum við staðfesta óbeit á mat.
Rétt eins og föllnum ávöxtum er safnað í körfu og bornir í burtu, þannig er
úreltum hugsunum einnig hent.
Svo, tilfinning þín fyrir mannlegum ófullkomleika hefur alltaf verið til, en
þessi ávöxtur er líka fallinn.
Við hlið nýja heimsins safnast mannfjöldinn saman.
Samt skynja hann ekki hliðið.
En auðveld eru skref andans.
Með einni ósk er hægt að sjá veraldlega hluti eins og þeir eru.
Sæll sért þú sem þráir fegurð.

272. Öll öfl alheimsins ættu að helgast fyrir uppgang andans.
Þreyta knýr fram endurnýjun lífverunnar.
Meðvitund um markmið manns gefur hverri birtingarmynd andans þýðingu.

Allir vindar þjóna malaranum að framleiða betra mjöl.
Að átta sig á birtingarmyndum náttúrunnar og gera sér grein fyrir þeim sem
fegurð, þýðir að veita mannkyninu vængi.
Lykil þarf til að opna fangaklefa,
En vængir einir geta flutt þig til ljóssins.
Sérhver lykill felur í sér læstan klefa.
En sá tími nálgast þegar mannkynið mun hafa andstyggð á lyklum.

273. Tilviljanir eru ekki til.

Ég verð að styrkja þekkingu þína á krafti andans.
Eftir öldurnar miklu komumst við að hugsanabarmi fólks og jafnvel plantna.
Eftir það rennur aðlöguð hlustin saman við haf kosmískan samhljóminn.
Þreyta líkamans stafar af leit þinni að afrekum.
Afrekið er til staðar. Það vex með reynslunni, eins og sokkinn kristal.
Við lítum eftir sundfólki okkar af umhyggju; ef sölt alda rennur í eyra þitt,
verið ekki hrædd — Við erum með þér.

274. Teygðu hendur yfir hyldýpið.

Yfir hyldýpinu er enginn ótti.
Þægindi umhverfis og rúms eru andanum óþægilegri.

Beindu andlegri leit þinni að Okkur.

Þú skynjar ekki skýin eins og Við.
Átak skapar kraftaverk – en við skulum vera dómararnir.

275. Það sem var ilmur verður að lykt.

Áður söngur er nú hávaði hjólsins.
Fyrrum skjöldur breytist í hitaofn.
Svo vex andinn, þegar hann snýr sér að alheiminum.
Í litlu herbergi, á litlu rúmi, skilur þú eftir haminn þinn.
Hvað er ekki hægt að skilja eftir í snjó fjallanna og í hita sólinni?
Viskan sem þannig verður til mun búa í nýjum ham.
Við gleðjumst yfir athugum þínum á vegum mannsins, grímulaus, og
afhjúpaður.
Eins og gluggatjöldin dregin frá og innsti kjarninn afhjúpaður.
Og það er auðvelt að gefa ráð þegar lesið er úr opinni bók.
Þú þróast undir mínum augum.

Já já já!

Staðfesta þín styrkir Okkur.

Auðvelt er að klífa bergið þegar maður veit af fljúgandi teppinu.

Fylgstu með öllu.

276. Meðan þú varst á markaðnum

bankaði kaupmaður upp hjá okkur.

Hann vildi skipta hálsmeninu sínu fyrir þitt.

Fyrir rauðu steinana þína sýndi hann okkur steina úr bláum eldi.

Móðir, við vissum ekki hvaða steinar voru bjartari.

Kaupmaðurinn var hár og hrafnsvart var skegg hans.

Hvers vegna ertu svona hugsí, móðir?

Kaupmaðurinn ætlaði að blekkja okkur.

Rauðir sem blóð eru steinar þínir og ljómandi eins og eldur var hálsmen þitt.

Hvers vegna ertu svona hugsí, móðir?

Við munum ekki hleypa honum inn aftur.

En hvers vegna falla tár þín?

Einn þeirra glitrar af bláum loga.

Var hann ekki galdramaður?

Hendur barna greina heldur ekki bestu steinana.

Oft velja þau þá rauðu.

277. Mitt í hversdagsleikanum, leitaðu ljóssins.

Vaxandi einbeitingin að blessuðu öflunum mun styrkja vitund þeirra sem
banka.

Eftir að hafa hæðst að, rægt og gert lítið úr andanum, voru hinir ómerkilegu
stöðvaðir af vígi hins góða.

Tákn eilífs lífs mun komast inn í jafnvel hinn lægsta huga.

Kæru verslunarmenn, hvaða hagnaður er af því að svindla á sjálfum sér?

Aumingja ráðamenn, hvaða gagn er í því að reisa fangelsi fyrir sjálfa yður?

Grimmu spekingar, skammist ykkar ekki fyrir að brjóta sannfæringu ykkar ?

Og þér börn mannfjöldans, gleymið því ekki að stjarnan sem glampar á milli
húsanna er ekki lampi.

Þú kafar, þú flýgur og heyrir.

En hvar er perla anda þíns?

Hvert ertu að fara?

Þú hefur villst af leið og óvinsamlegur þyrnir hefur stungið vængi þína.

Ryk er skaðlegt fyrir eyrun.

Ég tala sem læknir. Samt eru úrræði mín ekki flókin og lúður minn mun ekki æra—

Vöxtur grass heyrir betur.

Hjarta, skildu það.

Láttu tárin baða þig í einsemd þinni.

278. Grasstrá gleðst í sólarljósinu.

Getur verið að aðeins mannsaugað snúi frá ljósinu?

Skjöldur getur ekki lengi skýlt hinum holdsveika,

Hjálmur getur ekki lengi leynt tómu höfði.

Ákall okkar er skýrara en beiðni barns.

Samþykktu fjársjóðinn sem þér er búinn.

Rétt eins og vöðvarnir halda líkamlegum styrk manns, verður andinn að umvefja Guð.

Uppskera heimskingja er alltaf léleg.

En korn Okkar er af því besta og Við seljum það ódýrt.

Getur verið að þú veljir sjálfan þig vegna eigin fáfræði?

Ég bið yður og vara yður líka við — það munu koma opinberanir, því að blæjan verður dregin upp.

Engin gleraugu geta hjálpað ef augu þín eru full af ryki.

Farðu, leitaðu til læknis!

279. Næturhönd varðveitir perluna.

Glögg auga dagsins greinir fjársjóðinn.

Myrkur er ekki dimmt fyrir augu arnarins.

Komdu með nýjan fjársjóð á hverjum degi.

Að degi og nóttu, birtu hið fyrirfram ákveðna.

Ég skynja að hamingjan nálgast.

280. Þegar við erum knúin til að berjast og eyða illu, erum við þá ekki líka ofstækismenn?

Hvar liggja mörk réttlætisins?

En þeir sem eru þjálfaðir í skóla samhljómsins munu viðurkenna umboð hjartans.

Lærisveinn okkar ákvarðar að hver sverðstunga með anda sínum sé beint af Okkur.

Lærisveinar okkar hika ekki, heldur slá lygar óvinarins.

Ekki hvíld heldur útsjónarsemi ræður stríðsmönnum okkar.

Augu þeirra eru opin, skýr.

Við hvetjum þá til aðgerða.

Segðu þeim þetta sem halda að við beinum þeim frá vinnu.

281. Ég kenni þér að íhuga eigin örlög.

Þú verður að skilja tímann sem þér er opinberaður.

Í gegnum þann skilning opinberast uppbygging Alheimsins.

Þegar viljinn er í samræmi við þá tíma getur engin eyðilegging orðið.

Leiðbeinandi höndin svífur yfir anda þínum,

Og eins og sjómaður stýrir honum í gegnum öldur, árstíðir og þætti.

Þess vegna verða lærisveinar okkar að geta hlustað á lífsanda hvers dags.

Tákn þín eru ekki rökkur fáfræðinnar eða grimm óánægja—

Leyfðu þeim myrku að eiga það.

Skjöldur minn er athvarf hinna hreinu.

Örvarnar mínar eru vængir hinna trúuðu.

Sverð mitt er kyndill fyrir þá hugrökku.

Brosið mitt er hin fyrirheitna sæla vitringanna.

Hjarta mitt er aðsetur þitt.

Musteri þitt er mér kraftaverkafórni.

Vittu hvernig á að finna Anthony og Ursula í lífinu.

Ég trúi því að þú skiljir vísbendingar mínar.

282. Þú munt heyra um vonir Okkar á tindum fjallanna.

Lestu um birtingu drauma Okkar.

Þú munt læra um birtingarmyndir Okkar, en þú munt ekki trúa.

Við kennum aðeins þeim sem knýja á.

Staðfastlega höfnum Við öllum svikurum.

Einlæglega munt þú tala um Okkur.

Heyrðu, þeir nýju sýna merki um skilning.
Látið ekki óvinina nálgast; þeir eru hættulegir hinum nýju.

Hlustaðu brosandí á deilur hina smámunasömu, því að þeir skynja ekkert.
En arnaraugað er yfir þér.

283. Vertu vakandi fyrir að hlusta.
Þögnin mikla umvefur heyrandi hlustun—
Hávaði snertir hana ekki.
Og mitt í bardaganum er nærvera þess sífelld undraverðari.
Opna eyrað snýr frá jarðneska sviðinu.

Það sem ómögulegt í dag næst auðveldlega á morgun.
Erfiðleikar leiðarinnar stafa af jarðbundnum venjum manns.
Verndaðu börnin því frá slíkum venjum.
Sveppir sem dreifist á veggi húss, verður að eyða.
Bjöllusveimar í hornum eitra veggina.
Myrkrið hefur hlekkjað mannkynið, en leiftur sverðsins mun kljúfa myrkrið í
sundur.
Ljósið skal sigra!

284. Hreint loft þarf fyrir straum.
Það má líkja því við því rafmagn eftir þrumuveður.
Kraftaverk geta gerst hvar sem er, en framfarir þínar í fræðslunni eru háðar
framvindu anda þíns.

285. Ætlaðar stundir andans nálgast.
Á mörkum vitundarinnar blandast birtingarmyndir hamingju og myrkurs.
Umskiptin frá nóttu til dögunar eru ómerkjanleg fyrir augað.
En þekkið helgi bústaðar Guðs.
Ekkert ryk, né reiði þarft þú að koma með; og þú verður að eyða jarðnesku
hungri þínu ef þú horfist í augu við guðlega þekkingu.
Þrá andans er glitrandi sæla.
Blessun mildar brynjuna.

286. Nýir munu koma.
Nýir munu koma.

Nýir munu koma.

Teldu vini þína.

Leitaðu að hliðunum er opnast fyrir ætlaðri uppgöngu þeirra.

Viðhalda þarf fjöðrum örva þinna, annars falla þær slappar og máttlausar.

Lærðu að fljúga.

287. Lát þann ekki nálgast sem lengt hefur skilorðið.

288. Þú leggur nýjan grunn að birtingu fegurðar.

Með þér boðum Við upphaf nýrrar fræðslu.

Flæði flóðs og fjöru kemur hvert á eftir öðru, en níunda aldan rís hæst.

Ég vil sýna þér þennan mikla bardaga, daginn Okkar.

289. Þú sem snýrð frá kenningu vonar, athafna og hugrekkis,

eruð hrædd við gefna þekkingu,

og aðeins föl fyrir kærleik,

hverjir eru hræddir við englavængi,

Við þurfum þig ekki!

Musterið er glóandi og leiðin okkar er ákveðin.

Og hver morgun færir okkur nær sólinni.

Og sælir eru þeir sem hugsuðu ekki um daginn og hrifsuðu perlu andans af stjörnunum.

Þessi perla tapar ekki ljóma sínum; og þér, aumir, hvar munuð þér finna fjársjóð sem varanlegur er?

Við skulum meta verðmæti, en ekki heimta peninga sem mælikvarða.

Hvelfingar jarðar eru þegar yfirfullar.

Ég mun ógilda gull jarðarinnar með nýjum málmi.

Gull skyldi er ekki treystandi.

290. Sýndu visku þína — Ég tala um gjörðir.

Nýir geislar hvers dags koma með nýjan styrk.

Verndaraðgerðir eru ekki persónulegar þegar ofsafengið myrkrið ræðst á varnir hreins bústaðar.

Hreyfing handar hins guðlega sáðmanns nær yfir jarðarfestinguna.

Og hendur allra sona hans munu lyftast í einu átaki og þeir munu dreifa fræjum sínum.

Ég mun gefa til kynna tíma athafna.

Líttu á næstu tíma sem þröskuld að starfi vetrarins.

Flýttu þér að sýna athafnir.

Beittu afli þínu í verkum þínum.

Stríðsmenn hafa aldrei verið í jafn mikilli baráttu.

Ó þú skarpa blað, ó hamarinn sem slær!

Ég er að koma, byggingameistari. Ég er að koma!

291. Vertu útsjónarsamur — starfið!

292. Við tölum aðeins einu sinni.

Ekki endurtaka spurningar þínar.

Það sem er ekki skilið eða er óheyrt er glatað.

Þú gætir fundið nýjar leiðir til skilnings og uppgöngu, en með nýjum skrefum.

Vertu því vakandi.

Þreyta er ekki hættuleg.

En léttúð og tillitleysi eru þungi fyrir mannkynið.

Eins og húsráðandi í stöðugum athöfnum, þarftu ekki hræðast nokkra svitadropa vinnunnar.

Jafnvel misheppnuð athöfn er betri en aðgerðaleysi.

Náðu í höfn. Fyrir hvern og einn er farið útvegað.

293. Er réttlætið erfitt?

Barn mælir réttlæti betur en dómari.

Hvers vegna geta aðeins aldraðir og börnin verið dómara jarðarinnar?

Mannleg dómgreind er ódómbær.

Lögin hindra aðganginn.

Lærðu að dæma undir berum himni, undir stjörnunum.

Lærðu að mæla fjarlægðir með lokuðum augum.

Að sjá ljósið með lokuðu auga er hverjum og einum veitt;

En leti, vanþakklæti, fáfræði og grimmd eru byrgði á baki þínu.
Blindir ferðalangar, hvernig munið þið öðlast réttlæti barna?
Þvoðu ryk vanans burt.

294. Sumir búa í kjöllum, sumir í háaloftum.
Aðrir eru sáttir við herbergi í bústað annars.
Og sumir eiga heilt hús.
Ég vil gefa hús þeim sem búa hjá okkur.
Það er ekki slæmt að eiga hús.
Dýrlegt er að dást að sólarupprásinni frá garðveröndinni.
Og ódýrt seljum við húsið.
Orð frá hjartanu og fallett verk —
Það er ekki hátt verð.
Skilið kosti þess.
Skilið það að minnsta kosti veraldlegum skilningi.

295. Skapari, lát anda minn endurnærast þegar lægir.
Þruma fyllir þögn næturinnar og eldingar fara yfir gluggann minn.
Getur það verið að jafnvel á slíkri nótt komi boðberinn?
En ég veit að spurning mín er kannski óviðeigandi.
Sendiboðinn kemur.
Meistari, hugur minn er svefndrúkkinn og augu mín sjá ekki inn í myrkrið.
Ég mun leggja hamar við hurðina mína.
Láttu boðberann brjóta læsinguna.
Hvers vegna þarf ég lás eftir komu sendiboðans?

296. Hvers vegna, ó Drottinn, treystir þú mér ekki til að safna ávöxtum garðs
þíns?
Hvar eru körfurnar þínar?
Hvers vegna, Drottinn, hellir þú ekki yfir mig sælustraumum þínum?
En hvar eru ker þín?
Ó Drottinn, hvers vegna hvíslar þú en kunngjörir ekki sannleikann í þrumum?
Hvar eru hlustun þín? Sannarlega heyrast þrumur betur í fjöllum.

297. Fólk safnast saman.
Reynslan eykst.
Hjálp berst auðveldar.

Með meiri seglum nær skipið fyrr í höfn.
Auðveldar, léttilegrar og upp á við, berð þú óséður byrðar lífsins, eins og
frjókorn blómanna.
Láttu yfirferðina vera auðveld.
Auðveldlega, upp á við, glaður, einfaldlega.
Hugsaðu ekki um iljarnar þegar vængir vaxa á herðum þínum.
En gætið þess að þú líkir ekki eftir Íkarusi.

298. Hvers vegna verður augað fjarsýnt undir lok lífsins?
Reynslan beinir auganu í fjarskann og nálægðin er hulin.
Þannig færðu þekkingu á framtíðinni.
Ferðastu í nútíðinni án þess að sökkva í mýrinni.
Athöfn framar öllu öðru!
Sannarlega, sannlega er fugl á flugi stundum gagnlegri en aðgerðalaus
maður.

299. Ég sé að óvinum verður eytt af undraverðum eldi.
Tími aðgerða er enn hafinn.
Skiljið hollustu, trú og hugrekki.
Ég mun vernda þig með hjálm trúarinnar, brynju trúmennsku og skjöld
sigurs.
Og á fánanum verður letrað: Elskið, sigurvegari.

300. Hugurinn vex, á hverjum degi.
Góðvild ber leið hans til hamingju.
En milli þín og Okkar er andinn brúin.
Með andanum getur maður reist fjöll.
En það er hægt að eyðileggja þessa brú á augnabliki.
Og hyldýpið er ekki hægt að fylla með hinum sköpuðum fjöllum.
Gættu þess vegna blóm Adamant.
Það blómstrar ekki á ís.
En ef skaparinn hefur veitt þér afl þessarar brúar til Okkur, haltu áfram og
gættu logans.
Segðu við vegfarendur:
"Við vitum hverju við erum bundin."

301. Munnur minn skal vera orðlaus,

og ég mun ekki geta skilið skjöld miskunnar, ef kærleikurinn flýgur frá mér.
Ég verð jarðbundinn á morgnana ef vængir mínir veikjast um nóttina.
Hvað á ég þá að breiða út til að fagna morgunsólinni?

Brosið mitt, hvar ert þú?
Og hvaða tákn markar enni mitt?
Hvaða lýsandi orði á að heilsa ljósinu?
Hvað er verðugt? Ég hrópa, ég fullyrði — kærleikur.
Ég sagði það!

302. Taktu ekki orðið sem útskýrir.
Taktu frekar staðfestingu fyrsta fræðarans.
Ég sagði það!

303. Orð fræðarans opnar lásinn.
Leggðu hjarta þitt á þröskuld morgungeislans og Ég mun verja þig,
Opnaðu augun, horfðu á flæðið, og Ég mun vernda þig.
Ég fagna því að gæta fjársjóðsins.

304. Tíminn til að fullgera musterið er í nánd.
Veitið lotningu ykkur til musterisins.
Og með þér göngum Við kringum uppbygginguna,
Við munum beina bæn til skapara alheimsins.
Og við skulum veita umbun í samræmi við vinnu og verðleika.
Skildu, að ekki er hægt að kaupa guðlega þjónustu Guðs.
Trúin var kæfð með gulli.
Gullskjöldur er ekki áreiðanlegur.
Ég kalla saman hina vitru.
Nýir og gagnlegir munu safnast saman.
Og tré einingarinnar mun blómstra.

305. Þeir munu spyrja þig: „Hvar eru sannanir þínar? Margir eru
falsspámenn.“
Svarið: „Við dæmum þá aðeins eftir verkum þeirra,
og metum af niðurstöðu.
Falsspámaður leiðir til lyga,
og lygin er fullkomin í illu.“

Og þá muntu skynja slóð drekans.
Taktu því aðeins eftir verkum.
Fræðarinn þekkir veg okkar og miskunn hans látum við úrtöluröddum eftir.
Dæmdu af verkum!
Ég sagði það!

306. Uppskerunni verður að safna með hrífu.
Korninu verður að koma í hlöðu með höndum .
Hreint korn verður að hrærast af andadrættinum,
og hisminu hent.
Þannig veljum við fána framtíðarinnar.
Ég sagði það!

307. Engu er eytt án ástæðu.
Hverjum er ætlað að fá ákall sitt.
En lúðrar engla heyrast ekki í eyrum þeirra sem sofa.
Öflugri en Jeríkómúrar er smíði smámuna.
Eru eyrun þín laus við ryk?
Ég sagði það!

308. Hvað skal gera við þá sem ógna þér?
Hvað á að gera við þá sem hreyfast ekki?
Hvað á að gera við þá sem tuða og halda að þeir viti á morgun?
Og það eru margir núna – þeir sem vita.
En ég mun segja þeim: "Opnið eyrun."
Ég mun segja þeim: „Hreinsið hendur yðar áður en þú byrjar að skrifa .
Hreinsaðu rödd þína áður en þú hugsar um að boða.“
Ég segi það. Ég segi það.
Ég hef sagt þeim það.
Sjálfur votta ég það.
Sjálfur mun ég binda enda á það, þegar mér þykir tíminn kominn.

En farðu nú, hönd Mín er með þér.
Já já.

309. Mitt í fjötrum, mitt í slátrun,
Innan um þögn, innan um uppreisn,

Á meðal þeirra fjarlægu og nálægu,
Mundu eftir Mér.
Krafturinn er alltaf með þér.
Lærisveinar, óttast sjóskelin flauelsvelting öldurnar?
Vertu ekki hræddur við sjávarföllin.

310. Ég álít að andinn finni augnablikið fyrir alla hluti.
Sé vitinn stöðugt leiðarljós fyrir ferðamenn,
munu stríðsmenn mínir ætíð loga enn meir af eldi hjálpræðisins.
Og logi athafna kyndir aðra elda.

311. Þú veist nú þegar að hvorki góðvild né skynsemin ein getur leitt til
Okkar.

En það andlega er þörf.
Þessi eiginleiki kemur um leið og andinn er reiðubúinn.
Ekkert getur flýtt fyrir staðfestingu leiðarinnar.
Jafnvel að kalla á fólk er gagnslaust.
Leitaðu því ekki að fylgjendum.
En takið vel á móti þeim sem banka á.
Það er skammarlegt að missa í svefni af banki, jafnvel af einu hjarta.
Betri er árangurslaus fundur en að hunsa hina vængjuðu löngun.

312. Nemandi, hvers vegna að hugsa um það sem ekki er hægt að uppfylla?
Dreifðu ekki krafti þínum í tregðu anda þíns.
Lótus minn er gleði fyrir þá sem heimsækja garðinn minn.
Börn! Athafnir, athafnir, athafnir.
Góðar hugsanir hækka tíðni þína upp í sál meistarans.
Mundu að sál meistarans er bústaður þinn.
Ekki gleyma honum í leit þinni að sælu.
Í nafni mannkyns tala Ég við þig.
Meistarinn er alltaf við dyrnar þínar — en skildu hurðina eftir opna.
Bíðið hans og hann mun svara kalli þínu,
Eins bregst blómið við kalli morgunsólarinnar.
Í mínu nafni farðu í gegnum lífið og þú munt sigra myrkrið.
Regnskýið mun ekki finna þig, né mun brennandi sólin valda þér þjáningum.
Því að Ég er verndari þinn, vinur þinn og faðir.

313. Börnin mín, börn, kæru börn.

Ekki halda að samfélagið við Okkar sé falið mannkyninu með ókleifum veggjum.

Snjórinn í Himalaya sem felur Okkur eru ekki hindranir fyrir sanna leitendur, heldur aðeins fyrir forvitna.

Hugsaðu um muninn á leitanda og þurrum efa rannsakanda.

Sökktu þér niður í erfiði Okkar, og ég mun leiða þig handan heimsins.

314. Við sendum þér þessi skilaboð:

Láttu steinana segja sannleikann,

Láttu plönturnar og trén fagna sköpunargleðinni,

en athafnir eru fyrir mannkynið.

Því að í verki er fólgin ávöxtur erfiðis mannsins.

Fuglar muna ekki verk sín eða annarra;

Þess vegna snúa þeir aftur í sín gömlu hreiður.

Svo láttu manninn gleyma mistökum sínum, og leyfðu honum að reyna á vegi hinnar miklu þagnar og sælu.

Þögnin mikla er eins og öskur hafsins og kyrrð tóms húss.

315. Í geislum morgunsins tókum Við ákvörðun og sendum þér orð Okkar.

Ekki í draumum né í þrá heldur í einingu andans.

Með sælu ferðu sem boðberi og flytur tíðindi Okkar.

Ekki dæma, heldur framkvæmdu.

Hugleiddu ekki of mikið, heldur skapaðu, en finndu—

og Ég, sjálfur, mun vera hjálp þín.

Já já já!

Ég sagði það!

316. Forðastu þá sem ekki vilja heyra.

Gakktu framhjá þeim sem vilja ekki sjá — já.

Sjá!

317. Vertu bæði áhorfandi og hlustandi.

Þekktu leið þína.

Ó Drottinn, gef hjarta mínu styrk og handlegg minn kraft.

Vegna þess að ég er þjónn þinn.

Í geislum þínum mun ég læra hinn eilífa sannleika tilverunnar.

Í rödd þinni mun ég hlusta á samræmi heimsins.

Hjarta mitt gef ég þér, Drottinn.

Fórnaðu því fyrir heimsins sakir.

Þekkir þú sannleikann, hinn mikla sannleika um eilíf tengsl milli Föður og
Sonar og milli sonar og sonar hans.

Ávextir og blóm garðsins Míns eru gefin öllum og þið verðið að vera
gæslumenn garðsins Míns.

Við hlið Mín mun Ég setja þig og í Mínu nafni munt þú kunngjöra.

Orð mitt sé með þér.

318. Við birtum opinberanir fyrir viðkvæma eyrað.

Og ósk þín gæti fært þér Rödd okkar.

Geislinn okkar, sem leiðarljós, leitar í myrkrinu,

Og með hjálp ljóssins kemur skipið til hafnar.

Rökkur má ekki vera fyrir þig.

Þeir munu spyrja hvar sé leitinn að fullkomnun.

Svar: Í kærleika, í fegurð, í verki.

Þessar þrjár leiðir nægja.

Jafnvel undir tré finnst þér þú vera í skjóli.

Jafnvel við rætur bjargsins finnst þér þú verndaður.

En meiri vörn muntu finna undir geisla Mínum!

Í þögn og í uppnámi ná raddir þínar til tindsins Okkar.

Í þoku hafsins dofna vitaljosið,

En geislinn Okkar skín í gegnum allt.

Geislinn Okkar skín skært og í þögn hafsins getur þú fundið Okkur.

319. Þeir munu spyrja hvers vegna bók þín sé svo frábrugðin öllum öðrum.

Segðu þeim að bækur þeirra útlisti kenningu um kyrrstöðu en Við köllum til
bardaga.

Í útskýringum Okkar, kenningu Okkar, hvatningu Okkar, er hvatning til átaka
og athafna.

Hver árstíð býður upp á nýjar leiðir.

Andinn stekkur yfir hyldýpið.

Hjálp til þín, sem hraða sér á brautina.

Hjálp til þín, sem hefur gleymt bæði tíma og líkama.

Hjálp til þín, sem hefur svarað.

Vakandi auga er yfir þér.

Ernir svífa á lofti sem boðberar.

Og skjaldbökur koma með gjafir sínar fyrir skjöld.

Kraftaverk, kraftaverk, kraftaverk er unnið.

Og stríðsmenn munu heyra kallið.

320. Í þokunni muntu finna veginn, því að Ég er með þér.

Þekktu órannsakanlegt eðli eilífrar sköpunar.

Hið formlausa form, hljóðlausu hljóðið.

Sjáið sköpunargleðina og gleðjist yfir visku skaparans.

Dýrð eilífu verunnar geislar í stjörnunum og máttur hennar er táknaður á
hæstu tindum jarðar.

Innan dala og fjalla, innan í skógi og á sléttunni, munt þú reika í leit að
kennara þínum.

Ó heimskingi, hvers vegna að leita svo langt?

Ég er hér, kennarinn þinn.

Elskaðu í brjósti þínum þjónustuhugsanir til þess góða.

Ó, Drottinn bæna minna, vertu mér miskunnsamur í viðleitni minni.

Ávítaðu mig ekki fyrir brot mín.

Andi minn syngur lagið — Sönginn þinn.

En líkami minn er þreyttur og limir mínir hlýða mér ekki.

Nemandi, finndu orkuna til að uppfylla viðleitni þína. Kallaðu á hugrekki!

Líkami þinn má ekki hindra þig á veginum.

Meistari, ég sé andlit þitt, ég sé miskunn þína.

Nemandi, Ég er hér, en í blindni þinni gleymdir þú nærveru minni.

Eilífur, órannsakanlegur, mikill og háleitur er sannleikurinn.

En leitandinn mun nálgast hann og ná tökum á kenningum þess með auðveldum hætti.

321. Sjáðu náttúruna þegar þú ert í henni.

Hlustaðu á birtingarmyndir sköpunar í hverju hljóði eyðimerkurinnar.

Meistarinn tekur þátt í hverri birtingu anda þíns.

Í geislum hans munt þú finna sköpunargleðina.

Börn, sjáið ekki eftir tíma sem varið er í leit að sannleikanum.

Hinir miklu spekingar hafa fundið það með mikilli leit.

Trúðu á mátt þinn og veistu að þú ert útvalinn af honum sem er faðir þinn í anda.

Ef þú hrasar augnablik á leiðinni — réttu fram hönd þína og hjálp mun koma.

322. Ég skal segja þeim sem knýja á:

Á leið þinni gætirðu skynjað hjartað – ker fullt af andlegheitum.

Vittu hvernig á að greina það.

Ef þú þekkir það, reyndu að nálgast það eins og hægt er.

Mundu að andlegheit, er eins og logi, kveikir nýjan eld og laðar að sér eins og kraftaverkasegull.

Ýttu því ekki hinni ætluðu hamingju til hliðar.

Við getum sent ákall, en það kall er ekki endurtekið.

Maður ætti að hafa opna leið.

Ég tala til allra sem eru að kafna í takmörkum sjálfgerðra kjallara sinna.

Komið, þið sem bíðið gleði,

Dagur gleðinnar er í nánd.

Ég sagði það!

323. Hugsaðu um stjörnurnar sem ávallt skína mannkyninu.

Líkið eftir þessum stjörnum og gefið kærleika, visku og þekkingu til annarra.

Aðeins þegar allt er gefið, getum við móttekið.

Vinnið starf ykkar í Mínu nafni; gleymið því ekki.

Gefið því sérstakan gaum.

Berið ljós Mitt með ykkur hvert sem þið farið.

Hvaða gagn er af fulltrúa sem felur sig bak við

óyfirstíganlega múra.

Fræðarinn er með þér og þú verður að vera í samhljóma við samferðamenn þína.

Samhljómur, samhljómur, samhljómur.

Harmið ekki leiðarvalið, gleymið hinu veraldlega stolti og verið opin fyrir hinu nýja.

Takið eftir.

324. Ég segi ykkur, látið loga hjarta ykkar blossa í eldi samúðarinnar.

Í samúðinni er liggur mikil perla leyndrar þekkingar.

Allir Frelsarar, allir heilagir, allir píslavottar fóru þennan veg.

Munið goðsöguna um hliðin sjö.

Hin grýtta leið er ekki erfiði fyrir alla.

Það eru til sálir sem finnast þyrnikóróna sætari en hin konunglega, og fábrotin klæði meira virði en hin konunglegi skrúði.

325. Leitaðu að vísbendingum Mínunum í skógunum.

Hlustaðu eftir ákalli Mínunum í fjöllumunum.

Verið meðvituð um hvísl Mitt í straumnum.

Eða geta þetta verið mannleg hvísl?

Nei, það er öskur hafsins, eða þruman í hæðunum.

Ég spyr þig, hvar er slöngvuvaður þinn til að slá óvininn?

Vertu tilbúinn í bardaga.

Ég er með þér.

326. Þú verður að muna neista krafta Okkar.

Það mun vekja hina dauðu.

En rétt eins og eldflugan missir ljós sitt smám saman,

Svo auðvelt er að slökkva neistann Okkar.

327. Mundu þrótt dagrenningar.

Morgunsvallinn er hressandi fyrir anda þinn.
Flýttu þér að drekka hann!

Þú blóm lótusblómsins,
Draumur drauma,
Sjöodda perlan!

Í þér er þekking alheimsins falin.
Í þér fæðist viðleitni til að sjá leyndardómana.

Falið musteri hins óþekkta,
Gefandi lifandi vatns,
Mikli heilari alheimsins,
Sál eilíflega vakandi yfir veraldlegum skelfingum!
Í ljóma þínum þaðar trúr þjónn þinn,
Sem hefur valið þig til að vera allt hans.

Ó Drottinn viska himneskra hliða,
Settu hásæti þitt á hæsta tindinn.
Þaðan munt þú betur sjá ótta og angist mannlegs hjarta.

Ó Drottinn nefndi miskunnsaman,
Sjá synir þínir umluktir mannlegu myrkri.
Myrkur, myrkur, myrkur.
Ljós, ljós, ljós.
Án myrkursins væri ekkert ljós,
Því aðeins í myrkri getum við séð ljósið.
En hvar dvelst þú, Drottinn,
Það er hvorki ljós né myrkur.
Allt er eitt.
Leyndardómur leyndardóma.
Hið heilaga.
Ekki skilið af mönnum, það er enn ljóst;
En gripið af hugum manna, dofna skýrleiki þess.
Svona eru lögmálið.
Fylgdu bardagaveifunni.

328. Yfir eyðimörk, höf og fjöll,
þú flytur þig í einni andrá.
Og þarna, augliti til auglitis, hittumst við.
Það er ekkert rými. Tíminn er ekki til.
Kraftur þekkingar kemur fram.

Er auðvelt að svífa þegar þú ert með vængi?

Ég skal segja, það er auðvelt fyrir þá sem skynja vængi sína.
En þeir sem bikar veraldleikans er ljúfur, fljúga ekki.
Fjötraðir við skurðgoð sitt, yndi þeirra, hvert á að fljúga?
Af reynslu munt þú læra árangursleysi jarðneskra langana.
Það er einfalt, því allt er einfalt.
Svífa með hugsunum þínum. Fljúgðu eftir staðfestingu.
Fljúgðu af ást.
Og þú munt átta þig á gleðinni við að fljúga.
Og lífsins skarð verður áfram langt fyrir neðan þig.
Og kraftaverk logandi lita mun geisla nálægt dýrð Suðurkrossins.
Allt er mögulegt.

329. Hvers vegna þjást af dauða holdsins?
Af hverju að eyða því sem skaparinn hefur gefið þér?
Leitaðu nýrra leiða!
Finndu leið þína innan um erfiðleika lífsins.
En ekki láta þá drekkja þér.
Ég er hér — kennarinn þinn talar. Vertu opinn fyrir Okkur.

Ó þú skapari alheimsins,
þú toppur himins, dýrð dýrðarinnar!
Hið Mikla óbirtanlega Upphaf,
Birtist í lokin!
Já, já, já!
Hvar er upphafið, hvar endirinn?

þekktu viðleitni þína.
Gleðstu á vegi þínum.
Vertu þakklátur gefanda allra fjársjóða.

Hann mun hlýða bæn þinni, jafnvel meðal blekkinga götunnar.
Fallið ekki í örvæntingu.
Bankaðu á dyrnar. Það er alltaf opið.
Og meistarinn bíður þín í húsi Sínu.
Etið ekki af borði Drottins,
En hlýðið á orð hans.

330. Börn, verið viðbúin miklu vanþakklæti.
Þú gætir gefið upp það dýrmætasta og þeir munu ekki taka eftir því.
En iðrast ekki.
Ferðamaður, þú verður að gefa frá þér allar eigur sem hindra þig.
Og því meira sem þú gefur, því léttari er vegur þinn.
Vertu þakklátur þeim sem hafa tekið frá þér án þakklætis.
Þeir munu hjálpa þér; þeir hafa hjálpað þér.
Því að sá sem fer létt, nær auðveldlega hæðum.
Og þú munt læra hvernig á að ná tindinum.
Vertu því þakklátur hinum vanþakklátu.
Ég hef talað. Ég hef sent þér sælu.

331. Verk, leiðin til vinnu er greið.
Í þínum höndum eru möguleikar miklir
Kóróna mín verður með þér, því Ég gaf hana.
Vertu vakandi, vænstu ávallt Okkar hjálpar.

Mundu að vænta ekki neins ávinnings.
Hann eru ekki þín.
Já, verkamenn verða að halda hugaðir áfram veginn,
án hug um hættur eða gleði morgundagsins.
Mundið hvað ég hef sagt ykkur,
Njótið ekki bestu kostanna af borði Drottins.
Takið aðeins það sem þarf til góða fyrir verk ykkar.

Ávinningurinn eru væntanlegur ,en eftirvæntingin færir aldrei ávinning.

Hugleiddi krossfestur Kristur, björgun sálar sinnar ?
Reynið að líkjast honum, jafnvel í minnstu verkum.

Samúð, samúð, samúð.

Oftsinnis hef ég höfðað til þín
um að líkjast þeim sem sýna samúð.

Börn, nemendur, börn mín, verið hamingjusöm.

Hin mesta gleði er nærri.

Ég sjálfur, Ég svo reyni, Ég staðfesti.

332. Í gegnum tötra líkama þinna skín dýrð anda þíns,
ertu þá ekki fullur styrks og gleði?

Og eru ekki öll tilvera þín sameinuð í gleðinni yfir starfi anda þíns?

Þá er Ég nærri þér.

Og þá skynjar eyrað þitt mjúka hljóðið í skrefi Mínú.

333. Þú með opið eyra,

þú með opin augu,

þú sem þekkir mig,

Blessun til þín.

Láttu nafn Mitt vera táknmynd fyrir þig.

Megi djúp himnaríkis vera þér ríkulegt.

Blessun til þín.

Beindu auga þínu eins og fálki í fjarska.

Þetta er mitt ráð.

Þið, lærisveinar mínir, sjáið!

Draumur um framtíðina og þú munt sjá endurnýjun heimsins.

Gleymdu ekki samúð í viðleitni þinni.

Skildu mig.

Mundu að list er einn mikilvægasti miðill komandi menningar.

Í gegnum fegurð muntu nálgast.

Skilja og muna.

Ég hef falið þér að bera fram Fegurð.

Ég býð þér að bera fram Fegurð.

Þú, dóttir Mín, sagðir — Kærleikur.

Og þú, sonur Minn, sagðir: Athöfn.
Og þið, bæði, sögðuð — Fegurð.

Ef þú vilt að hliðin séu opnuð fyrir þér, notaðu tákn mitt.
Ég sagði fegurð, í bardaga og sigri.
Ég sagði fegurð og misstök var þakin fegurð.
Fjöll blómstruðu af fegurð.
Og þú verður að gefa aðgang að blómum fegurðar.
Leyfðu börnum að nálgast.
Hneigðu þig fyrir Honum sem kom með fegurð hins mikla alheims.

Skildu, það eru engar eignir – né ákvarðanir, né stolt né iðrun.
Það er eitt eitt — fegurð.
Og við þig segi Ég:
Gættu, útskýrðu og staðfestu þessa fegurð.
Þar liggur þín leið.

Með fegurð mun ég mæta þeim sem munu koma til mín.
Og þeir eru þegar á leiðinni.

334. Gleði þín er gleði Okkar.
Þegar töfrablóm blíðunnar birtist á jörðinni fæðist ný stjarna í hinu
óendanlega.
Óteljandi eru stjörnurnar.
Vetrarbraut hamingjunnar brúar alla heima.

Drottinn, fugl hamingjunnar myndi syngja við gluggann minn.
Ég mun ekki skilja orð þess en ég mun þora.
Í morgunstund mun eitt orð koma til mín,
Og hjarta mitt mun syngja:
Fyrirgefið, fyrirgefið, fyrirgefið.
Er það mögulegt að fyrir eitt orð, fyrir eina athöfn af blíðu,
að þú getir létt sekt mína?
Af þér, sem hefur spunnið vef eilífs alheims og dýrðar?

Sonur minn, blíða er hluti af sannleikanum.
Og sannleikurinn er í fegurð og ást.

Skildu þetta, sonur minn, á miðnæturstund.
Ég mun banka á dyr þínar í dögum.

Á hverjum nýjum degi vex blómið þitt.
Og einfaldlega berðu fram orð musterisins.
Ég sé bros; Ég heyri jafnvel hlátur.
Blessaður sért þú ef þú getur fest þá steina með hlátri.
Gleði til heimanna! Ég sagði það.

335. Ferðamaður, hví flýtir þú þér á leiðinni?
Hvar liggja örlög þín?
Hvar er markmið þitt? Ertu með markmið?

Markmið Okkar er þar sem vatnið rennur saman í skýin, þar sem skógurinn
hverfur út í sjóndeildarhringinn.

Ferðamaður, viltu ekki hvíla þig á vegi þínum?
Ætlarðu ekki að smakka vatnið úr hreinu lindinni?

Nei, við verðum að ná markmiði okkar.
Rökkur hefur þegar umvafið lengsta fjallið
Og næturgalinn hefur sungið söng sinn í næsta skógi.

Við verðum að þrýsta á.

Ferðamenn, haldið áfram. Ferskleiki kvöldsins mun endurlífga þig á leiðinni.

Ferðamennirnir sækja fram. Nær er markmiðið.
Skýin breytast í musteri.
En leiðin er löng og rökkrið dýpkar.
Einmanna pílagrímar — horfum fram!

Á leiðinni gekk ókunnugur maður.

Drottinn sé þér miskunnsamur.

Ég sagði það.

336. Fossar og græn engi, fuglar og vindar — allir syngja mér.

Og á leiðinni fæðist lag.

Ég held áfram með auðveldum hætti.

En þegar vindinn stillir og fuglarnir flognir og grænt grasið drúpir, hvað á ég að gera, Drottinn minn?

Líttu þá til mín.

Þegar fjöllin rísa til nýrra hæða,

og hyldýpin unnin en ný fjöll mæta mér,

þegar ég hef farið um allar eyðimerkur og farið yfir alla tinda —

Hvað á ég að sjá, Drottinn?

Þú munt sjá Mig.

Hamingjubönd og fjötrabönd.

Þrællinn dregur þunga fjötra sína;

Gleðibönd hljóma af kæti.

Hvernig á ég að þekkja fjötrana, Drottinn?

Stilltu eyra þitt.

337. Sá sem er með Okkur mun eiga sína orrustustund.

En hann veit að hann er alltaf sigursæll.

Gættu að þeim sem knýja á.

Þvílík fegurð! Þeir sjá ekki aðeins fegurð heldur myndu þeir deila henni með þér.

Að deila er loforð um sigur.

Og orðin sem opna hliðin eru einföld.

En fáir vita hvernig á að beita þeim á læstu gáttirnar.

Við skynjum hátíð vinnunnar.

Í loga hreinsunar varpaðu öllum fordómum og hindrunum efnislífsins.

Slíkur bálköstur á fjallinu lýsir veginn!

Leitin opnar nýjar leiðir.

338. Hvers bank heyri Ég?

Það ert það þú, flóttamaður!

Nú skal ég segja þér,

þú hefur verið að flýja frá Mér af sömu þrautseigju og þú sýndir áður, þegar þú byggðir bústað Minn.

Þú flúðir og reyndir að fela þig í skjóli mustera heimsins.

Að baki hásetanna leyndist þú fyrir sjálfum þér.

Í breyttri ásýnd, leyndist þú að tjaldabaki.

Þú reyndir að gleyma þér í jarðneskum flautu- og strengjahljóðum.

Hvert flúðirðu?

Nú stendur þú frammi fyrir Mér,

Og Ég segi: Þú hefur snúið aftur til mín,

þú hefur fundið hurð Mína.

Þú sást hvernig hugur þinn hafði misst ljós sitt, hversu dreifð gleði þín var.

Og þú skilur núna að sá sem bankar verður tekinn inn.

Og hinum inntekna verður fyrirgefið.

Og þú hefur nú fundið betri hurð og ert kominn, og sérð tilgangsleysi flóttu þíns.

Og Ég mun játa þér sem knýrð á og segir við þig:

Ég hef varðveitt gleði þína fyrir þig. Taktu upp kaleik þinn og starfaðu.

Þú, Avirach,

þú veist núna að flóttinn var til einskis.

Þú stendur þarna núna, nálgast dyrnar,

Og kaleikurinn þinn bíður þín.

339. Gleði! Það er engin stundargleði.

Það var stund hamingjunnar og það verður framtíðarhamingja.

Liðin hamingja heldur þér,

en framtíðargleði nálgast.

Ég hef fyrirskipað þér stund framtíðarsælu.

Gleði!

Ekkert sem heldur þér er verðugt.

Lifðu á tíma framtíðarhamingju.

Gleði!

340. Lærðu að gæta Skjaldarins.

Vertu úrræðagóður í afrekum þínum.

Hið nýja er erfitt og hið gamla óhentugt.

Skýin mega ekki leyna fjöllunum.

Engar afsakanir eða undanskot munu hjálpa.

Aðeins skapandi vinna leiðir til sigurs.

Skiljið vinnu víðum skilningi.

Snjóstorminn blindar augað, en ekki andann.

341. Gætið andans.

Hollusta er sönnuð með athöfnum.

342. Hvar er bænin?

Hvar er mantran?

Hvar er galdurinn?

Hvar er ákallið?

Ég mun fara með bæn mína og ég mun bera hana frammi fyrir sólu.

Ef augu mín þola ekki ljós alheimsins mun ég loka þeim.

Og, fylltur neistum ljóma hennar, mun ég engu að síður segja:

Hér sé ég leið mína og eftir henni keppa ég af öllu mínum innsta mætti.

Og með því að hrinda öllum óvinum frá og afneita öllum eignum, kem ég til þín.

Orð mín til þín er bæn mín.

Dag og nótt endurtek ég það, í vinnunni og á næturvökunni,

þegar augun greina ekki lengur mörk jarðar og himins.

Hversu mikill undirbúningur og hversu mikil hugsun og árvekni,

að mæla til þín þessa einu bæn: "Ég elska þig, Drottinn minn."

Það er eina bænin mín.

Svo lengi undirbjó ég mig.

Svo lengi beið ég eftir bæn minni.

Það er samt stutt:

„Snú ekki frá mér, Drottinn!
Ég get engu bætt við þetta.
Og nú ákall mitt:
„Ó Drottinn, ekki yfirgefa mig.
Ég mun finna þig. Ég þekki allar vistarverur þínar.
Þú ert í öllu!"

Vertu miskunnsamur, Drottinn minn. Bæn mín er einföld.
Stutt er bæn mín og áriðandi er ákall mitt.
En eins og ég get ekki flúið þig, getur þú ekki leynst fyrir mér.
Eyra mitt heyrir skref þitt. Munnur minn er sætur af guðdómlegum ilm
þínum,
því að þú ert næring mín.
Get ég ákallað stuðning þinn, Drottinn?

Ég óttast að bæn mín mislíki þér,
að hún sé þér ekki þóknanleg.
En ég mun varðveita klæði þín í höndum mínum.
Ó Drottinn minn, ég mun þora,
og með dirfsku mun vinna haf hamingjunnar.

Þess óska ég.

Það sagði Ég: Skapaðu, skildu og greiddu leiðina að hliðunum.
Fjöldin getur tafið þig, en þú getur brotist í gegnum og gengið brosandinn inn.
Þið sem vitið, farðið og móttakið.

343. Þeir státa sig af því að fá skilaboð frá Okkur,
En hafa samt ekki afsalað sér einum einasta vana.
Skref þeirra hægjast af efa,
og orð þeirra eru bitur og svikull.
Þeir baða sig í polli og telja það hafið.
Varist svikin sérstaklega.

344. Nýir munu birtast í verki.
Þeir munu opinbera skjöld fegurðar,
og, fullir kærleika, munu opna dyrnar fyrir þeim sem banka.

Jörðin mun sökkva undir fótum blindra,
og heyrnarlausum verður eytt.
Ég sendi lifandi vor til að baða augu þín og eyru.
Og kraftaverkið mun birtast,
Og fegurðarbrú mun leiða þig á nýja braut þína.
Ég sagði það.

Drottinn, hversu fátæk er nú klæði mín!
Sjáðu hvert ótti minn hefur leitt mig!
En á þessum óveðurstímum, þar sem sólin er hulin, þegar fólk lokar
heimilum sínu,
Ég mun hætta mér út einn og safna hugrekki, ég mun ná að hliðum bústaðar
þíns.
Ég mun banka á hliðin þín þar til ljósvörðurinn nálgast.
Og ég mun segja við hann: „Hér er ég! Ég mun ekki fara, því að ég hef hvergi
að fara.“
Og ef vörðurinn, með útgeislun sinni, mun loka hliðum þínum, mun ég ekki
fara, Drottinn, heldur mun ég bíða hins réttláta, og fara eftir honum í
gegnum hliðin, því að hinum réttlátu er gefinn aðgangur.
Þannig, á eftir þeim sem þú valdir, mun ég ná ljósinu í bústað þínum.
Leyfðu okkur, Drottinn, að kalla til bardaga!
Lúðrahljómur minn er veikur, en með öllum öðrum mun baráttukall okkar
þruma.

345. Í fornum trúarsöfnum voru alltaf leifar af andlegum kenningum.
Jafnvel gamli kórhringdansinn var í grundvallaratriðum andlegur.
Í miðju hringsins var sá útvaldi settur — oftast kona.
Í kringum hana, í helgisiðnum, umkringdu meðlimir kórsins.
Hinn útvaldi í miðjunni var áfram eins og óvirkur,
og allar hreyfingar og áköll beindust að henni.
Og hún tók til sín hina raunverulegu merkingu viðleitni hringsins,
rétt eins er það í fræðslu andans.
Lærisveinninn öðlaðist uppljómun gleðinnar.
Hann tók á sig endalaus andlegu leitina.
Hann tekur á sig byrði einverunnar,
og þá verður hann að gangast undir þá byrði að vera miðpunktur hringsins.
Aðeins einn, eins og mállaus,

Einn og án hjálpar,
Hann ber byrðar allra,
og í kyrrðinni, í ísköldu einsemdinni,
bíður hann og tekur fúslega á sig beiðnir allra.
Eins og grunnur ber hann þegjandi og hljóðalaust þunga byggingarinnar.
Hann er með tífoldar hendur;
Hann stækkar hjarta sitt;
andlegur vöxtur hans verður að vera slíkur að hann geti brugðist við öllum
þeim sem snúa sér til hans;
Samt er hann ekki hræddur.
Hann veit að tími hans nálgast.
Þeir sem banka, þeir hræddu og kúguðu,
þeir verða að koma; og hann verður að hitta þá.
um stund er hann umkringdur þeim, útgönguleið hans lokuð.
En þrautin er ekki án enda.
Nærri er möguleiki á næstu vegaslóð.
Slík er byrði þess að vera í miðjunni.
En gott er ef vingjarnlegar hendur teygja sig til manns,
Ef kórinn er gegnsýrður góðum vilja.

346. Leitið ekki kvöldsins í hádeginu.
Þegar þú ert við plóginn, sáðmaður, biddu ekki um hvíld.

347. Um kærleikann get ég sagt að hreinar sálir hraða sér alltaf upp á við.
En samúðin streymir niður.
Maður getur elskað Guð,
Maður getur ímyndað sér hann sem dásamlegan píslarvott fyrir skapandi
hugsanir heiminum til heilla.
Maður getur af trausti og jafnvel áræði bankað að dyrum mustervis hans.
Og ef höggið er meðvitað,
þá fær maður nýjan styrk til að bregðast við, þó að hann verði ekki
viðurkenndur strax.

348. Það er lítill skilningur í mannkynshafinu.
Andinn skilur, en það er nauðsynlegt að sýna það ofar eldinum.
Eldur lífsstarfsins gefur vængjum andans vöxt.
Salt, er í öllu hafinu,

en aðeins straumar þess lætur það vita.
Egg næturgalans ber fósturvísi söngvarans;
En lagið byrjar að hljóma fyrst eftir að lífgefandi ferli hefur rætast.
Söngvarar hamingjunnar, syngið til dýrðar brosi skaparans!

Það eru hvorki til litlir né stórir;
Tilfinningu sem kastað er út í geiminn snýr aftur að upphafsstað sínum.

349. Hafið trú á þeim nýju!
Kennarinn hefur styrk til að halda í skjöldinn þar til hamingjumarkinu er náð.
Kennarinn skilur þegar hjálparhönd er þörf.
Kennarinn er tilbúinn að aðstoða.
Kennarinn getur sent nýja.
Kennarinn getur sent frá sér fræðsluna.
Kennarinn lítur á hugrekki sem afrek.
Kennarinn gefur hinum trúuðu styrk.

350. Menn hafa verið fræddir um hetjur fornalda.
Ætti afrek ekki að skína að nýju við þessa kynþáttaskipti?
Skjöldur bræðralags Okkar er tilbúinn til að vernda leitina að ljósinu.
Besta viðleitni þín er ræktuð af Okkur eins og fræ.
Sælir eru vegir fegurðar;
Það verður að svala þorsta heimsins.
Kraftaverk nýs lífs er hulið tötrum, en samt lifir það.
Óttast ekki óhreinindi lífsins;
Þegar sýður í pottinum fljóta óhreinindin upp á yfirborðið.
Á vegi fórnarinnar getur enginn óttast,
og eldur hjartans lýsir upp veg sannleikans.
Sannleikurinn um eilífðina er í fegurð andans.
Andinn veit hvar fegurðin er.

351. Sorg mun ekki hrjá nýja hringferð mannkynsins.
Með brosi mun barnið draga baráttusverðið úr slíðrinu.
Fólkið mun upphefja táknmyndina.
Ég fer áfram í gegnum eyðimörkina.
Ég ber varinn kaleikinn.

Hvers vegna er ryk á fórnarstaðnum?
Hvorki íþróttir né leikir geta verið þar sem musterið er byggt.
Engin skuldbinding, enginn leitandi er þar sem kraftur fegurðar er svikinn.
Fjarlægðu óhreinindin!
Ég bið um að ekkert skaðlegt sé leynt í sprungunum.
Verjið kaleikinn!

352. Þú getur auðveldlega fjarlægt rykið, ef þú flýtir þér.
Ekkert má vanrækja.

353. BÓK FÓRNARINNAR

Með hvaða krafti munt þú öðlast styrk?
Hvernig munt þú uppfylla verk Okkar?
Með kraftinum sem okkur er gefið.
Get Ég talað um vald þegar öll heimskan, öll fáfræðin, allur hégóminn,
sækjast eftir völdum?
En Ég segi, og staðfesti, máttur Okkar er annar.
Kraftur Okkar er fórn.
Ég mun skýra það stuttlega.
Þegar Kurnovoo, höfðinginn, reisti Gullnu hliðin,
var hann að reyna að komast inn í musterið.
Engu að síður bar hann fórn sína allt til enda.
Þegar Salómon leitaði að krafti fegurðar,
þegar, í gegnum Sulamith, var honum opinberað tákn ofurmannlegs
sannleika,
Samt var hann áfram konungur og bar fórn sína til enda.

Þegar andlegur kennari Tíbets, A-lal Ming, leitaðist til fjallanna, þar sem
Drottinn birtist honum fyrst,
varð hann eftir í dalnum og þáði fórnarkaleikinn.
Þegar Sheik Rossul Ibn Rahim var að reyna að afhenda syni sínum vald sitt,
heyrði hann röddina og fórnaði öllu til að þjóna til enda.
Þegar kennarinn, Origen, skuldbundinn líkama og anda,
gaf allt til að breiða út síðustu kenningar Krists,

þar hann enn kennslubyrðina.
þegar Sergius frá Radonezh hafnaði háseti Metropolitan,
og kappkostaði að eiga samskipti við dýr,
dvaldi hann áfram við að byggja klaustur,
og hélt í kringum sig nemendur sína.
þegar Akbar, kallaður hinn mikli, lagði hornsteina sameinaðrar trúar,
þráði sál hans að vera undir tré viskunnar,
þar sem hann fékk uppljómun.
Engu að síður stóð hann áfram á tröppum hásetis síns.
Að vita hvar sjálfstór er,
vita að kraftur er fórn,
Á meðan þú staðfestir sigurinn muntu segja,
„Drottinn, lát þennan sigurbikar fara frá mér.
Þá munt þú öðlast réttinn til að skapa,
Og andi þinn verður ómótmælanleg.
Mundu þessa bók fórnarinnar.
Því það að uppfylla og vera reiðubúinn.
Og þegar þú ert undirbúinn muntu vita allt.
Vegna þess að allt verður opnað og gefið og yður sagt.
En hlustaðu og mundu.
Og aðallega lesa, og lesa aftur.
Vegna þess að hið líkamlega form byrgir oft þekkingu andans.
Og þegar þú sérð hinn fyrirsögðu eldsvoða muntu segja:
„Þetta er ástæðan fyrir því að ég fjarlægði eigur mínar í gær.
Og þegar þú sérð eldinguna, munt þú beygja höfuð þitt í lotningu fyrir vilja
Drottins.

Ég sagði það, Ég sagði þér — varðveittu það.

354. Kveiktu með kærleik ljós fegurðar,
og með gerðum að birta heiminum hjálpræði andans.

355. Svona er það, þegar andinn áttar sig á þjónustu:
Nýir vængir vaxa og loftið í kring syngur á nóttunni.
Vegur ljóssins birtist undrandi sjóninni.

Og ályktun hugans byggir skref að musteri hins eina sannleika.
Bætið heilann, hreinsið eyrun, vættu varirnar.
Annars muntu verða vitni að eigin brjálæði.

356. Kennið leið mína.

Hjálpaðu fólki að þróa skilning á eðli mannsins.

Þeir munu skilja eðli þjónustunnar.

Þeir munu skilja gleði hins fagra.

Þeir munu skilja einföld sannindi sem breyta lífinu í kraftaverk.

Skjöldur okkar er ósýnilegur,

En á kvöldin geturðu skynjað staðfestingu á vísbendingum og hvíslum dagsins.

Fyrir Okkur hefur ekki verið flóknari tími en þessi, við kynþáttaskipti.

Það er nauðsynlegt að nota krafta sína sparlega;

Hann er fátækur efnafræðingur sem í stað þess að nota dropa tæmir fötuna.

Já, hin ósýnilega barátta var aldrei áður svo mikil.

Nú hefur allur jarðhringurinn tekið þátt í því.

Líttu ekki á ónæði heimsins.

Kraftar eru svo spenntir að straumur fyrirboðsins streymir yfir jörðina.

Þegar Ég á morgun mun segja frá bókinni um gleðina, gleymdu ekki baráttuhrópunum!

357. BÓK GLEÐINNAR

Er tréð stöðugt?

Já já já–

Ef ræturnar ná djúpt og óséðar.

Ég sagði af fegurð, Ég sagði af kærleik, Ég sagði af gjörðum.

Ég sagði af hollustu, Ég sagði þér að vera reiðubúni og af samúð.

Ég hef opnað gluggann fyrir þér og sýnt þér baráttuna.

Ég útskýrði merkingu hugrekkis,

Og að lokum kallaði Ég þig til hinnar miklu þjónustu.

Og hvar er fatnaðurinn sem hægt er að fara í upp tröppur mustersins?

Hvar er verðugur fatnaðurinn til að hylja nekt og óhreinleika líkama okkar?

Um allan alheiminn slær upphafspúls lífsins.

Um allan alheiminn er að finna hin verðuga fatnað.

Gleðin titrar, skelfur og ómar.

Í þessu fagnaðarklæðum munt þú ganga upp tröppurnar.

Þessi flík mun umvefja líkama þinn.

Þeir rífa klæði Drottins.

Þeir hæðast að tötrum þess.

En dóttir heimsins og móðir alheimsins mun laga hluta þessara klæða.

Og þú munt vera tilbúinn að taka á móti klæðnaði þínum.

Því, hvers vegna mátturinn og hvers vegna fórnin, ef engin er gleðin?

Og hvar er samúðin,

Og hvar er tryggðin,

Og hvar er kærleikur til sköpunar,

ef axlir þínar eru ekki skreyttar klæði Heimsmóðurinnar?

Og þegar þú reisir musteri fegurðar,

og leggur umhverfis hann garð gleði Minnar,

nefndu þá þennan garð Mínu nafni,

því að ég sagði yður: Börn, fagnið!

Og þegar farið er yfir landamærin valds og fórnar,

skaltu klæddur ljóma gleðinnar,

Við munum segja þér á morgun frá bæninni.

Bænabókin og sjálfsfórn lýkur fyrstu þrenningunni.

Fagnið, fagnið, fagnið!

Og þú munt segja við þá:

„Við þekkjum bardagann,

og þess vegna er gleðin innra með okkur;

og við þekkjum þjónustuna—

þess vegna ljóma andlit okkar af gleði.“

Ég sendi gleði, velvild og sannleika.

Því í þessu er allt.

358. Nauðsynlegt er að mæta niðurbrotsmönnum með sköpunarkrafti.
Lærðu hvernig á að kalla hina nýju til byggingarinnar.
Sýndu þannig vinnu að sameiningu.

Myrkir dagar nálgast.

Ég skipa þér: Gættu skjaldarins og sýndu traust,
því að Ég hef þegar sýnt þér tákni Mitt.
Hamingja er þín; taktu henni ekki gróflega.
Og vængir bera um heiminn hamingju af framvindu áætlunar Okkar.

Skoðaðu birtingarmyndirnar; Skjöldur minn er sterkur.

359. Við staðfestingum kenningar spámannanna.
Með hreinum skrefum leiðum Við og enginn hefur eftirsjá að nálgast nýja
kynþáttinn.
Fyrsta krafan til hans er að birta andann í lífinu.
Og brotin, sem safnast hafa saman í gegnum aldirnar, munu falla á sinn
stað.
Skilningsgeislinn um hið dásamlega líf mun skína í einfaldleika sínum.
Í nýju flugi mun andinn umvefja heiminn.
Tímarnir, þótt erfiðir séu, eru fordæmalausir.
Dimmu skýin umlykja þig, en geislinn Minn er með þér.

360. BÓK BÆNARINNAR

Stríðsmaður, er hægt að fara inn í það allra helgasta í musterinu með spjót
og sverði?

Vinur, ég er á leiðinni til verka — hvernig get ég yfirgefið vopn mín?

Stríðsmaður, Ég skal geyma vopn þín við þrep hliðsins.

Vinur, ég er kominn til að helga allar eigur mínar — hvernig get ég skilið þær
eftir hér?

Faðir, lamaðu hönd mína ef hún er reidd að ranglætisverki!

Faðir, slá heila minn til ösku ef hann hringar sig í svikulli hugsun!

Faðir, eyddu tilveru minni ef henni verður snúið til illsku!

Barnið mitt, Ég slæ ekki á hönd þína.

Barnið mitt, Ég skaða ekki heila þinn ef þú ert á vegi sjálffórnar.

En mitt í athöfnum, skaltu verja tíma í þögn andans.

Þá skal Ég nálgast innri veru þína.

Fræ þagnarinnar miklu leiðir til þekkingar á þjónustunni miklu.

Faðir, héðan í frá mun ég stytta sálma mína,

og ég mun stytta söng minn.

Sjálfsfórn mun vera bæn mín,

og ég mun byrja hana með þögn.

Bræður, í upphafi verka, munið tíma fyrir þögnina.

Það er þá sem boðberi fræðslunnar nálgast þig.

skiljið þannig bæn og sjálfsfórn,

Upphafinn af fegurð, með miklu afli í fórn,

munt þú ná musterinu.

Endir þrenningarinnar.

361. Ég mun kenna þér að beita næmi í lífinu;

Fylgstu því með öllu í kringum þig.

Maður verður að vita hvernig á að greina á milli vísbendinga Okkar og annarra þátta.

Nýir möguleikar munu auka skilning á því sem hefur verið sent til þín.

Þannig er byggingin reist — án þess að týna gefnum steinum.

Ekki von, heldur vinnan stýrir smiðunum.

Hreinleiki leitarinnar mun sigrast á grófu ósamræminu sem mannlegur veikleiki veldur.

362. Við dögum munum Við reisa fána Okkar.

Skyldi austursins munum Við lýsa upp með ljósi hinnar heilögu Einingar.

Við munum sýna fánanna sem varðir eru af skyldi Okkar.

Og Hljómurinn mun yfirgnæfa hávaða hversdagsins.

Við viljum tala um mikilvæg mál.

Ekki missa þig í rykskýi hversdagsins.

363. Þinn hreini andi byrjar tilbeiðslu sína,
og dregur saman dreifðar andlegar agnir þess.
Augað skynjar Hjálp Okkar, eyrað heyrir hana og hugurinn skilur hana.

Hinn fallni andi reisir sig ekki fljótt upp úr duftinu.
Réttu út hönd þína til allra sem sökkva;
Loginn í brosinu verður ekki slökktur, því hann nærir af guðlega loganum.

364. Já, já, já!
Ég boða þig.
Ég kalla þig sem Minn.
Og á belti þínu hringla lyklar að dyrum traustsins.
Hversu margir hafa komið að þessum dyrum,
og jafnvel reynt að snúa lyklinum,
En vissu ekki hvernig átti að opna hurðina.
Og tækifæri sem glatast mun ekki koma aftur.

Þegar þú nálgast lásinn skaltu ekki bjóða gömlu vegfarendum.
Ekki bjóða þeim sem hafa ítrekað sýnt fáfræði sína.
Á hverjum krossgötum bíða þín hinir nýju,
og hver steinn fyrir bygginguna ber táknið mitt.

Og þegar þú kemur inn og byrjar að byggja turninn,
Mældu fyrir grunninum á klettinum sem hann mun hvíla á;
Því að frá turninum skuluð þér, smiðir, sjá framtíðina!

Ég ávarpa þig stuttlega,
Því þú verður að læra og muna.
Mundu, mundu, mundu, það sem ég segi þér.
Ég hef sagt það.

365. Leyndarmálið verður að segja af öryggi.
Ekki eyðileggja fólk með því að fela því of mikið.
Því íþyngjandi álag veldur aðeins hugsun um eigið bak.

366. Þegar nálgast er fjallið, sér maður aðeins grjóthrúgur og hvassa tinda.
Handan þeirra eru grýttu gjárnar.

Þá koma fjallaengi, vökvuð af snjónum.
En að baki snætindunum sérðu inn í miklar, glitrandi fjarlægðir.

Þú ferð eftir göngum lífsins,
og rykið stígur upp við hvert þitt skref.
Hversu þung er byrðin, hversu margar er uppgjöfin, hversu mikil er óttinn!
Hvar var fjársjóður heimsins skilinn eftir?

En ef þú berð með þér dýrindis stein eða sjaldgæfustu perlu — myndir þú
gleyma því?

Nei, þú myndir gæta þess vandlega.

Þú myndir leita í vösunum þínum og festa spennurnar, því þú berð sannan
jarðneskan sjóð.

Þvílík umhyggja!

Þú munt spyrja: "Hvernig innan um streitu lífsins getur maður munað fjársjóð
heimsins?"

Ég brosi og segja að það sé einfalt –

Veldu smástein á ströndinni, máðan af öldunum og hafðu hann með þér, til
minnis um fjársjóði heimsins.

Og þegar þeir þrýsta á þig og hylja klæði þín ryki,
taktu þá steininn þinn í hönd,
og minntu sjálfan þig á fjársjóð heimsins sem ég bauð þér að fara með á
áfangastað.

Mundu, mundu, mundu.

Ég sagði það.

367. Hirðingjar hafa fengið opinberanir,

meðan keisarar hafa leitað þeirra.

Þröngsýnir fræðimenn hafa staðið gegn þeim.

Leiðtogar hafa óttast þær.

Rödd Guðs yfirskyggir allt þegar andlegur vilji er til staðar.

368. Púlsinn sýnir samræmi.

Hver lífvera, þar á meðal alheimurinn, hefur sinn púls.

Mannlegur púls er nógu sterkur til að koma viðkvæmu verkfæri í gang.

Púls atóma skapar orku sem auðvelt er að segja til um í formúlu,
en enn er bannað að gefa það upp vegna þess að það mun aðeins leiða til
eyðileggingar.

Ég tala um ryk vegna þess að það smýgur djúpt í gegn og þjónar sem hanski
fyrir hönd óvinarins.

Þannig skilur fólk eftir gráa hanska sína, enn volga, til notkunar fyrir myrka
gestinn.

369. Hávaði jarðnesks lífs er skaðlegur fyrir vöxt andans.

En þú verður að halda áfram í gegnum hlið þolinmæðinnar,
og þú munt ganga inn um hlið þjónustunnar.

Og fyrst og fremst, mundu eftir Lótus traustsins bæði dag og nótt.

370. Lestu og íhugaðu hversu oft jafnvel Kristur dró sig frá í einveru.

Jafnvel andi hans hafði þörf fyrir prana.

Taktu eftir – birtingarmyndir hvers dags hafa djúpa merkingu.

371. Hlustið!

Því ég óska þess að þú nálgast mig glaður og geislandi á tímum myrkursins
mikla.

Það er satt–

Ég hef trúað þér fyrir miklu,

Ég hef gefið þér dagsetningar og viðvaranir,

Ég hef veitt þér möguleika á sigri,

og Ég hef opinberað þér leyndarmál ákvarðana Okkar.

Þú getur sigrað og öðlast uppljómun,

En gefðu Mér fórn þína.

Ef þú ert hræddur,

Gefðu mér ótta þinn.

Ef þú ert í vafa,

Láttu Mér efa þinn.

Ef þú ert reiður,

Gefðu mér reiði þína.

Og ef þú gefur Mér handfylli af léttvægum hlutum,
Ég mun líka samþykkja þessi rykugu leiktæki og endursteypa þá í turni
Mínum.

Satt, ef þú vilt aftur nýta gjöf þína í lífi þínu,
Ekki gleyma hversu óverðugur sá er sem tekur til baka það sem hann hefur
einu sinni gefið.

Þannig hef ég sætt mig við ótta þinn, efa og reiði – það er fyrir Mig.
Og Ég gef ég leiðina til ljóssins.
Því Ég óska þess að þú komir til mín glaður og geislandi á tímum myrkursins
mikla – fyrir nýja dögum.

372. Ég þekki þig sem klórar í hurðina.
Þú vonast að koma á herðum gests inn í húsið Mitt.
Ég þekki þig!
Þú ert orðinn lúmskur og úrræðagóður,
Jafnvel útsjónarsamari en margir minna.
Þú hefur fest spennurnar þínar og búið klæði þín.
Þú hefur meira að segja rannsakað öll orð mín.
Ég heyri þig nefna jafnvel gleði.
En hér mun Ég stoppa þig.
Þú vogar þér ekki að nefna gleði kærleikans.
Gleði þín er gleði haturs.

En á bak við hatrið svífur viðbjóðslegur skuggi efans.
Og efinn er ekki hentugur skjöldur.

Ég mun taka á móti örvum þínum í skyldi Mínum.
Og ef þú heldur áfram,
Ég mun, brosandi, senda þér eina — aðeins eina — í staðinn.

373. Þjáningar líkamans sýna þér sannindi.
Reiðmaðurinn getur hleypt hesti sínum,
en vængir myndu bera hann hraðar.

374. Hvers vegna hefur jörðin verið eyðilögð?
Hvers vegna hefur musterinu verið steyppt?
Reiði föðurins mun líða hjá.
Morgunfuglinn er tilbúinn að syngja settar stundir.
Spádómur daganna er að rætast.
Og kaleikar erkienglanna eru barmafullir.
Heilagt sé nafn Drottins!
Fólk mun rísa upp til andans.
Kjarni kraftaverksins er einfaldur:
Kærleikurinn er kraftaverkið, fegurðin er kraftaverkið.

375. Þegar ský dimma himininn og eldingar blikka,
er þá ekki betra að vera innan veggja hússins?

Þó rigning komist í gegnum lokuna,
það verður samt engin hætta.
Þú myndir vita það — að læra það af reynslu athafna og reynslu þagnarinnar.
Þegar Ég segi framkvæmið, notaðu öll úrræði athafna.
Þegar Ég segi þögn, leitaðu allra leiða þagnarinnar.
En ef reynslan af athöfnum er löng er reynslan af þögninni stutt.
Vinnið því í þögn.
En ef þú vilt sýna kraft athafna,
safnaðu börnunum saman – börnum framtíðarinnar.
Og í vinnu með börnum muntu ekki festast í undirbúnum gildrum.
Stutt er í tímann og þú veist hvenær.
Ég sagði það.

376. Besta lækningin, besta vopnið, er skilningur þinn á umhyggju Okkar.
Staðföst í sameiningu við Okkur, munt þú halda áfram ósigrandi.
Með því að sýna afrekin muntu verða risavaxinn.
Sumir eru hræddir við eyðilegginguna, sumir gleðjast yfir henni.
En fyrir þig veitir hver fallinn veggur nýja leið til ljóssins.

377. Ég mun sýna þeim sem á veginum eru skjöld Minn.
Ég mun sýna það þeim sem berja niður hverja birtingu eigingirninnar.
Ég mun sýna það þeim sem halda ætlaðan tíma.

Ég mun sýna það þeim sem skynja veg þjónustunnar.
Ég mun sýna það þeim sem merkja tjöld sín með nafni Mínú.
Ég mun sýna það þeim sem bera hátt skildi sína.
Ég hef opinberað þér vilja Minn — ekki brjóta gegn honum.
Ég leiði þig; snúið ekki frá né skaðið vef sjálfsfórnarinnar.

378. Þú ættir aðeins að horfa inn í framtíðina.
Og því er nauðsynlegt að snúa sér til barnanna.
Aðeins í þeim er löglegt upphaf verksins.
Þegar þú opinberar nýju leiðina, muntu aðeins finna hjá börnum kraft traustsins.

379. Hjarta dögunarinnar heldur áfram, innan um stungur.
Íhugið, rökræðið og dreifið vef hugsanna.
Hlýðið á hina óstöðvandi skipun.
Ekkert kraftaverk er hægt að afturkalla,
Ekki er heldur hægt að vísa þeim sem kallaðir eru, úr nýju heimkynnum sínu.

Og þú sem þekkir gang himintunglanna, láttu undan!
Því að Ég þekki þig, sáðmaður hugsanaruglings.
Ég segi þér — burt með hroka þinn!

380. Oft er betra að fresta ákvörðun til morguns.
Morguninn er gegnsýrður prönu.
Eftir sólsetur er skaðlegt að vera spenntur.
Kvöldið er tíminn til að gefa.
Morguninn er tíminn til að öðlast þekkingu.

381. Hver hefur sagt að maður verði að láta af heimskunni?
Heimska verður heimska.

Maður hugsar — Ég hef nú þegar gefið.
Annar hugsar — Ég gaf og er því kominn nær.
Þriðji hugsar — Ég gaf, og verðskuldaði því mikið.

En allar gjafir þeirra eru í djúpri hringiðu.
Við getum ekki boðið eignir annarra.
Við getum ekki gefið það sem Okkur hefur verið fengið til varðveislu.

Ef maður felur vini að gæta eigna sinna,
og þegar maður kemur aftur og biður um hana, hvað mun vininum finnast?
Aðeins gleði yfir því að geta skilað því sem hann hefur gætt.
Því fagnið og biðjið:

Ó Drottinn, þú gafst mér sælu þína til varðveislu.
Þú hefur kennt mér hvernig á að gæta þess.
Kenndu mér nú hvernig á að skila því sem ég hef gætt við ákall þitt, ó
Drottinn.

Gleðjist — Ég varðveiti.

382. Eins og fílar fara um skóginn, mylja runnana og sópa trjánnum til hliðar,
Gakktu þannig í þjónustunni miklu.
Vittu því hvernig á að berjast.

Margir eru kallaðir til þekkingar,
en fáum eru veitt leynd ákvarðana Okkar.
Vittu því hvernig á að berjast.

Þú munt sjá hvernig skjöldur Minn er vanvirtur.
Þú munt sjá hvernig fjársjóðir Mínir eru falsaðir.
Þá skalt þú lyfta sverði þínu.
Vittu því hvernig á að berjast.

Varast fyrst og fremst svik og léttúð –
Af léttúð fæðast svik.
Vittu því hvernig á að berjast.

383. Efi eyðir vopnum manns.
Hver laus steinn veikir turninn.

384. Hönd mín er aðeins yfir hinum staðföstu.

Veikleiki og léttúð ýta undir svik.
Svik eru dæmd, ekki af orsökum sínum heldur afleiðingum.
Hver og einn er frjáls, en dæmdur af verkum sínum.
Frumkvæði er ekki að finna í hjartalausum athöfnum.
Hamingjan fæst með vinnu.

Sá tími nálgast þegar fræðslan mun rætast.
Stundin er ákveðin; þá mun heiminum birtast skjöldur lögmálsins.
Staðfesting næturinnar og rökræða dagsins mun færa gleði.
Tími skilnings á bókinni hefur verið gefinn.
Tími vitnisburðarins verið gefinn.
Vængur erkiengilsins hefur birst.
Á honum er áletrað, friður.
Himneska öflin bera vitni með Okkur.
Það hefur verið fyrirskipað að kynna þjóðunum hið nýja kærleiksorð.

385. Það er kominn tími til að hugleiða nýja heiminn.
Fræðsla Mín opnar dyr til athafna.
Brjálæðislega æðir fólk um, án þess að vita framtíðina.
Dæmdur lýðurinn hraðast til eyðingar.
Gangur þeirra ber hann í hylldýpið.
Fylgstu með hvert brjálæðingarnir stefna.
Afhjúpað er hylldýpi nýrrar illsku.
Augljósar birtingar koma ekki til með að vekja heila hálfvita.
Fyrir heimskingjann er tíminn enginn,
En hræðilegt er það fyrir þá sem greina ljósið.

386. Ég hvet þig til að skerpa vilja þinn — það hjálpar flugi örvanna.
Viljinn er bogastrengur vitundarinnar.

Ég sé dökk ský yfir Evrópu—
Hylldýpið hefur sýnt dýpt sína.

387. Maður verður að skilja tímanna.
Maður getur ekki lifað eins og venjulega þegar fjöllin skjálfa.

388. Athugaðu jafnvel steina sem titra undir fótum þínum.

Því að á þeim má finna ummerki um komu Mína.

Þið sem bíðið, þið sem bíðið,
Jafnvel þið munið ekki kannast við komustund Mína.
Þar sem biðin er ekki auðveld,
Ég mun gefa tákni og hjálpa.

Ég mun ekki koma að nóttu.
Og á þeim stundum er sólargeislarnir ná ekki til jarðarinnar, láttu anda þinn
rísa hægt upp til bústaðar skaparans.
Ég skal segja þér hvernig á að bíða daganna.
Bíðið Mín hvorki með sálmum né með upphafningu,
heldur með því að efla starf þitt í Mínu nafni.
Hvorki í svefni né í hvíld,
Heldur á meðan á erfiði stendur mun ég uppfylla vonir þínar, ástvinir mínir.
Að morgni, endurtaktu orðin sjö, segðu:
Hjálpaðu okkur svo að við vanrækjum ekki vinnu þína.
Og með því að endurtaka Nafn mitt, og vera staðfastur í starfi Mínu, munt þú
öðlast daginn Minn.

Elskið og lesið orð Mín.
Á þessum erfiðu dögum muntu verða réttlættur af erfiði.
Og fyrir athafnir verður þú upphafinn.
Og með Mínu nafni munt þú öðlast.
Ég sagði það.

389. Ekki verksmiðjan, heldur verkstæði andans mun endurnýja heiminn.
Eins og veggfóðrið sem fólk hefur límt upp og lokað hefur svitaholum lífsins,
mun það skolast burt með sterkum straumi velvildar.

390. Svo í vinnunni munt þú hitta Mig.
En hver eru einkenni vinnunnar?
Hraði, ákveðni og fórnfýsi.
En með hraða og ákveðni má líka þjóta í átt að hylðýpinu.
En leiðin þín liggur til tindanna.
Bættu því líka visku við.

Spyrðu sjálfan þig að morgni, í upphafi dags,
Hvað er það sem þú getur bætt við starfið sem þér var falið,
að nafn mitt skyldi gegnsýra öll verk þín,
og hefja það sem staðfestingu en ekki sem hindrun;
Ekki umsnúa, né flækja, heldur sem hluti ákveðinna hugsanna þinna.

Vinnið því skynsamlega og þiggðu skjöld nafns Míns,
þú munt sigra allt sem hindrar uppgönguna.
Þetta er ráðið til að nota strax í verkið.
Og svo, nákvæmlega og einfaldlega segi ég:
Lestu og skildu einfaldlega fræðslu mína, án þess að tapa gefnum stundum.
Hönd Mín veri með þér.

391. Mundu hversu nauðsynlegt það er að fylgja Fræðslunni;
Sérstaklega á þessum óreiðutímum í heiminum.
Teldu dagana þar til þú ferð örugglega í gegnum voðann.
Ég rétti þér hönd Mína og mun leiða þig óhultan.
En vertu skynsamur og hafnaðu ekki hendinni.
Eftir vísbendingar Mínar munuð þið sjálf skilja umfang eldsins.
Það er skammarlegt að skynja ekki mörk nýja heimsins.
Það er skammarlegt að halda áfram, enn bundinn gálgareipinu.
Láttu nýju sólina skína inn um gluggann þinn!

392. Óhlýðni dregur langan hala á eftir sér.

393. Þeir sem sýna hvorki ást á landi né hreystiverkum,
ganga fram, knúnir af illsku.
Gott siðferði er svipt í burt með skothríð.
Höndin getur aðeins haldið á byssu.
En hvað með hina guðlegu mynd?
Hin nýja fegurð hæfir henni.

394. Sá sem er heill á húfi minnst með þakklæti þess sem gerst hefur.
Hinn sterki horfir inn í framtíðina með sverðið reist.
Sá vitri skynjar komandi verkefni.
Sá fagri í anda er uppnuminn af samræmi heimsins.
Leitaðu skýringa á risi og falli andans í hrolli hnattanna.

Heimurinn er einn í samhljóma andans.
Hin dásamlega gjöf móttækileikans er öllum skynsömum verum eðlileg.
En með því að þekkja þessa strauma köllum við þá ekki kúgandi—
Við leitum að nýjum athöfnum utan sviða þeirra.
Tunglið á nóttunni, sólin á daginn.
Jafnvel heimskir skipuleggja líf sitt í samræmi við þessa himinhnetti.
Heimurinn er takmarkalaus, óteljandi eru litir ljóssins.
Í samhljómi syngur andinn hjartasöng allra.
Vertu glaður ef þú skynjar hann.
Snauður er verklítill andi.

395. Virðið meginþáttinn um stigveldi.
Í bræðralögum, stórum sem smáum, eru allar athafnir gefnar af hinum eldri.
Það kunna að vera kennsla og innblástur, en athafnir eiga uppruna sinn í
einni uppsprettu.
Bíðið ekki eftir gjöfum heldur safnið fjársjóðum.
Ég get gefið þér allar perlur heimsins,
En hvað ætlarðu að gera við þann fjársjóð?
Þú kannt að finna járnbundna dýpstu hvelfingu til að geyma hana, en gjöfin
mun deyja.
En það mun vera öðruvísi ef þú undir Minni hendi ætlar sjálfur að búa
perlufesti mannssálna og meta stærð þeirra og gildi.
Leitaðu að hinum nýju — þeim er skipað og stýrt.
Ekki hafna banki þeirra.

396. Maður ætti að meta hverja stund sem helguð er starfi Mínú.
Maður verður að þreifa og finna dyrnar að ljósinu.

397. Með gjörðum þínum sýnir þú lotningu fyrir hinni leiðandi hönd.
Þú getur aukið styrk þinn með því að umvefja skjöld Okkar.
Þegar komið er á krossgötturnar, farðu aðeins nýja leiðina.

Dómur minn er tilbúinn, en nýttu alla möguleika og forðastu að eyða orku.
Áin nærast af straumum, annars fyllist hún af rusli.
Ský hafa þykknað;
Maður má ekki þetta þau frekar.
Þú ættir að skilja að sannleikurinn er einfaldur.

Lærðu að hlusta á kennarann.

398. Ekki bregðast við af reiði, heldur ónægju andans.
Eldur reiðinnar skilur aðeins eftir rifu í vef alheimsins.
En ef þú bregst við af ónægju andans,
við að verja nafn Drottins og kraft kennara þíns,
þá verða jafnvel högg réttlætanleg.
Veldu því í öllu á milli elds reiðinnar og hreinsandi loga ónægju andans.

399. Viskan vex ekki af árhundruðum heldur á klukkustundum.
Þegar lönd sameinast á augabragði,
þegar fangelsismúrar hrynja, verið staðföst.

400. Ef þú gætir munað alsælu andans lausan frá illu,
myndir þú gleðjast, ekki syrgja!
Andi sem er hlaðinn illsku getur ekki stigið upp.
En óþvinguð góðvild svífur inn í ljóma ljóssins.

401. Einungis þeir með steinhjarta ganga gegn gleði andans.
Vængir hamingjunnar veitast aðeins þeim sem lyfta sér í hugsun.
Óþarfur er fjöldinn eða her—
Maður getur öðlast með einu flugi andans.
Birtingarmynd einingar sigrar jafnvel heri.

402. En þú heldur áfram veginn vegna þess að þú logar fyrir þjónustu.
Ég sendi þér styrks vegna þess að leiðin þín er löng,
og verður þyrnum stráð þegar þú nálgast ný hlið.
En þú hefur þegar séð lit geisla Míns,
gengið með Mér og hefur þegar skilið himinhnettina.
Eining er mikið afl.

403. Þegar mikill vegur er framundan,
verður maður vandlega að forðast frávik.

404. Hver fyrir sig, hver á sinn hátt;
en samt er allt í einum anda í viðleitni að spilla ekki kaleiknum.

Munið, vinir, að allir geta breytt stað og stund í lífinu.
Ef maður vill vinna fyrir mannkynið verður maður að breyta stað sínum,
vegna þrúgandi andardrætti gömlu staðanna.

405. Bækur þínar munu veita mörgum gleði,
en jafnvel prentarinn ber nokkurn sársauka;
því að pirringurinn er endalaus.

406. Sýnir eru aðeins smáatriði.
Heimurinn er ekki byggður með síma.

407. Að sjá eld samstillt hjörtu framkvæma verkefni skaparans, er dásamleg
raun.

408. Dýrmætur er logi hjartans.
Flóð og fjara leiða braut jarðar.
Sami dropinn virkar í báðum fyrirbærunum.
Verst af öllu er staðnað vatn,
því það ýtir undir niðurbrot og hindrar orkubirtingu.

409. Maður þarf ekki að eyða orku tvisvar ef höggið hefur verið réttilega
framkvæmt.

Það er ekki hægt að lýsa Bræðralagi.
Hvernig getur blindur lýst eplablóma eða hæð turns?
Þar sem hjartað hefur fallið,
eru hörpustrengir slitnir.

410. Hvernig á að mæla gjörðir þínar?
Ef verk þín eru gagnleg fyrir heiminn, þá er mælikvarði þeirra mikill.
Hvernig á að mæla gæði gjörða þinna?
Ef verk þín gagnast mannkyninu, þá er kjarni þeirra góður.

411. Vitið hvernig á að skilja hvíld á milli aðgerða.
Í þeim hléum fellst styrksöfnunin.

412. Óttist ekki, því að það sem vel hefur verið skipulagt mun standast.

413. Talið ekki illt og bölvíð ekki.

Því að blóthaglið fellur hart á höfuð þess sem hrópar það.

Lærðu að verja nafn Mitt og verk Mín gegn svikumum.

Því að þú munt fá mörg tækifæri til að binda enda á róg.

Þetta er tími aðgerða og traust Okkar er með þér.

414. Maður verður að fyrirgefa fólki sem skilur ekki.

Gott fólk gerist oft sekt um ranga dómgreind.

Það er nauðsynlegt að vera mildur við mistök byrjenda.

415. Forðastu staði þar sem reiði og óeining birtist.

Gruggugt er ímyndunarafli fólksins.

Lærðu að rísa upp fyrir hendurnar sem draga mann niður.

Þegar maður situr í bát hugsar maður ekki um húslykil sinn.

416. Því sem sleppt er kemur ekki aftur.

Nóttin hugsar með hætti næturinnar.

417. Ég gef þér kennsluna, karmísk skilaboð, leiðbeiningar.

Fræðslan er ætluð öllum heiminum, öllum verum.

Því meira sem þú skilur, því sannara er það þitt.

Karmísk samskipti eru send vegna umhyggju og kærleika til þín.

Við gefum út viðvaranir og við gerum þér kleift að mæta bylgju karma með þekkingu.

Vertu ekki hissa ef merki um karma eru þér ekki alltaf ljós.

Vísbendingar eru alltaf skiljanlegar,

og þær verða að framkvæma án tafar.

418. Ég vil nefna veikindi þín — hún er kölluð dulræn hræðsla, birtingarmynd sem Við þekkjum vel.

Það eykst við þreytu og breytingar á lífverunni.

Maður verður að fara vandlega í gegnum þetta tímabil.

Í bardaganum umkringdi Ég þig þéttri áru.

Þetta er svipað og klóróform; á eftir verður þú að hvíla þig.

419. Haltu nú áfram eins og fílarnir,
Í vissu um að geislar umhyggju og kærleika eru yfir þér.
Mundu allt það góða og fyrirlítu hindranir.

Reyndar hefurðu rétt fyrir þér um merkjaflóðið sem ég sendi í fyrsta skipti og í flýti.

Og ef þið fáið sár í bardaganum, heilið þau vandlega og látið ekki hugfallast, þér stríðsmenn ljóssins!

420. Nú þegar flýgur þú um heiminn í hugsun.
þegar hefur þú sigrað umfang hafsins.
þegar þekkir þú sköpunargleðina.
Nú þegar syngur þú um sælu þess að gera lífið fagurt.
Nú þegar hefur margt áunnist.
Vinir mínir! Af hverju ekki að lifa lífinu sem hetjur?
Og ef ég segi: "Þú mátt hvíla þig um stund,"
þetta þýðir að Ég veit, því að ég verndar þig.
Ég sagði það.

421. Truflum Við langþráðan gest með persónulegar óskir?
Nei, við hröðum Okkur að opna hliðin svo að sá sem beðið er eftir komist inn.
Látið þá sem ekki vita ,fylla loftið með gráti og beiðni um hjálp.
þeir sem hafa náð skilningi munu hjálpa.

Oft er höndin útrétt en blindir reyna að hafna henni.
Því er bæling á getu barna verra en morð.
Einnig er ekki rétt að safna upp persónulegum löngunum.
Fyrir komu gestsins er betra að loftræsta húsið og í kyrrð, að endurtaka bæn og beina sjónum sínum að fegurð.

Ótal fantasíur og áætlanir eru ekki nauðsynlegar;
Andinn gengur áfram frjállega.
Aflétta verður byrðum jarðar.
Óhreinandi umvefja hverja vögg.

Blessuð er móðirin sem hleypir ljósinu inn og gefur fyrsta blómann.
Í kyrrð, í fegurð og með brosi,
bíðið við eftir þeim nýju sem leita inngöngu í heiminn.

422. Hjálp andans er öflugust.

423. Vitsmunir, og lausnir á spurningum um tilverunni, eflast, eins og
blómstrandi plöntur.

Fyrir hvern nýjan skilning verkjar hjartað sérstaklega;
þegar hjartað er hreint gefur slíkur sársauki merki um að ný þekking komi.
þreytan flýgur í burtu og skilningur andans rísa upp úr fræinu eins og
kornstöngull.

Handan astral–heimsins eru heimar þar sem samskipti við mörg þróunarstig
eru auðveldari.

Goðsögnin um uppstigning til himna á sér vísindalegan grunn.

424. Sem stendur hittir þú fjórum manngerðir:

Þeir fyrstu berjast undir vernd Okkar;

Annar hópurinn berst án verndar Okkar, en er nú þegar að ljúka að greiða
karmískar skuldir sínar;

Sá þriðji reikar um og þreifar, blindaður af myrkri slæðu örlaga sinna;

Sá fjórði samanstendur af óvinum ljóssins.

Þeir fyrstu munu skilja kallið þitt.

Annað mun titra af eftirvæntingu.

Sá þriðji mun áhugalaust snúa höfðinu frá.

Og sá fjórði mun svara þér, ör fyrir ör.

Þvingaðu því ekki fræðsluna á neinn.

Hvert orð fellur í viðeigandi stað.

Hið ætlaða orð verður móttakið.

Sömuleiðis, ekki hafna né neita.

Hver skoðun er þegar augljós aðgerð.

Hvaða skynsemi er í því að afneita eldi sem þegar logar?

En hyljið eldinn og kraftur hans hverfur.

Sömuleiðis fæst ekkert með því að stangast á við skoðanir annarra;

En mætið neikvæðu tali með fræðslu okkar,

Og öll borg óvinarins mun vera hulin hvelfingu bræðralags okkar, því þessi hvelfing rúmar alla.

Ég gef þér skjól, ég gef þér styrk.

Ég gef þér veg fegurðar.

Ég hef talað.

425. Prófraunir á fólki eru endalausar.

Prófraun þarf að endurtaka þar til hönnun er fest í heilanum.

Það er auðveldara en tilgangslaust að skrifa á ennið.

Sannleikur er betri en blekking.

Háleitur er sannleikurinn um komandi heim.

426. Til þess að nýju lærisveinar mínir geti tileinkað sér fræðslu Mína, verður að endurtaka það sem áður hefur verið gefið.

Hver steinn sem kastaður er í þig hækkar turninn þinn.

427. Aðeins tíminn styrkir þekkinguna.

428. Á hinu helga kvöldi hins helgasta dags,

í nafni alheimstákns, segi Ég þér:

þér hefur verið veitt innganga í það verkefni að byggja upp nýja heiminn.

Ég segi yður: Styrkið augu yðar, að þér blindist ekki þegar Ég lyfti faldi blæju

Framtíðarinnar.

Komi upp efi hjá þér, lyftu þá skyldi hollustunnar;

því að með því muntu bjargast.

Og endurtaktu fyrirmæli mín – Ég segi þér – endurtaktu.

Ég hef sagt það.

Mér finnst þú geta skilið.

Ég er að tala um alvarleg mál.

Ég get rétt upp höndina fyrir þá útvöldu.

Ég mun halda skildinum hátt.

Peningur, bölvað afkvæmi, hindraðu ekki leið ljóssins!

Peningur, gerðu ekki lítið úr hreinni birtingarmynd.

Ekki missa af að sjá skýin—

Lífið er gleðilegt fyrir þann sem hefur vængi.
Brosið Mitt verndar þig.

429. Sigur hollustunnar er tryggður.
Þegar þú horfir langt í burtu, munt þú sjá það sem er nærri.

430. Ég kenni þér að sýna sigur Okkar ókunnugum og hjartalitlum.
Ég held yfir þér, í hreinleika, undursamlegum krossi.

431. Fræðarinn sér í spegli mynd af öllum hreyfingum þínum.
Merkin um þreytu þína umlykja þig, eins og reykur.
Samt streyma yfir herðum þínum geislar ákveðni gegnum þreytuskýið.
Höfuð þitt er skreytt silfurgeislum.
Árur ókunnra þjappast við fætur þér eins og brúarstólpar.
Hugrekkið færir þessar árur niður með fjólubláum örvum.
Blái logi hjartans smýgur gegnum reyk þreytunnar.
Vinnan heldur áfram og geislarnir ná sífellt hærra.

432. Ég les hugsanir þínar á hverjum degi.
Kennarinn skoðar sköpunarkraft ástkærra lærisveina.
Og ef þreytan lokar ekki vörum þeirra,
rennur umræðan eins og Himalayastraumur.

433. Skýstrókur gleypir ekki hreinar hugsanir.
Víðtæk samúð stendur vörð,
En kærleik verður að senda.
Þróttur mun bera þig í gegn,
og fórnfúsum afrekum andans verður umbreytt í ilm sverðliljunnar.

Undur kennarans munu vaxa.
Innan kærleiksgarðsins vex uppljómun andans.
Þreyttu Mig í dag; leggðu á Mig þunga heimsins.
Samt mun Ég auka styrk minn.
Samt mun Ég auka styrk dóttur minnar, því að hún fer inn í garð Minn.
Urusvati, heyrir þú? Byrðin mun blómstra með rósum,
og döggrvað grasið verður skreytt morgunregnboganum.
Þreyttu Mig.

Þegar Ég fer inn í garð fegurðar, óttast Ég enga byrði.
Ég íhugar, Ég hugsa, Ég íhuga.

434. Af greni má læra;
Það er eins á vetri og sumri.

435. Sumir munu koma og segja: "Við vitum það."
Þú ættir að svara: „Gott! Þar sem þú veist, geturðu farið aftur heim."
Sumir munu koma árásgjarnari og segja:
„Við vitum hver stendur að baki þínu.
Segðu við þá: „Gott! Ef þú veist það, munt þú ekki tala svona."
Sumir munu koma til að kasta teningum á tröppum musterisins og munu
varpa hlutkesti um þig.
Segið við þá: „Fólk haldið áfram, fólk, svo elding ljósti ykkur ekki hér.
En hér kemur einn sem segir við þig: „Ég veit það ekki,
og hér stend ég með allar eigur mínar.
Hvað á ég að gera við þær?"
Segðu við hann: „Komdu, gakktu yfir þröskuldinn. Við finnum þér stað við
langborðið okkar; ef þú veist það ekki núna, þá muntu vita það."
Þess vegna segi Ég aftur:
þreyttu Mig, hlaðið á Mig öllum byrðum heimsins.
Ég mun ekki þreytast. Ég mun ekki lúta í lægra haldi fyrir þreytu;
því að Ég veit ekki hvað þreyta er — Ég fyrirlít hana.
Og Ég bið þig um að íþyngja Mér, því að á engan annan hátt er komist til
fegurðargarðsins.
Ég hef talað.

436. Brostu að hverri smánun; það er hið sanna merki um kraftaverk.

437. Leitaðu ljóss fyrir birtingu myrkursins.
Hinir hreinu munu sýna skilning á skildinum, því að Guð er með Okkur!
Í gegnum eilífar birtingarmyndir hans komast dropar hins heilaga heims í
gegn.
Íhugaðu að fjársjóður dropanna og neistaflug vitundarinnar mun tengja
himin og jörð sem nýja brú.
Að vera staðfest af ljósneistunum,
leyfðu okkur að sjá bros.

En sigurinn er staðfestur sem sigur á sjálfum sér.
Sigráðu sjálfið og sigurvegarinn mun rísa.
Þeytið því sigurlúðurinn vítt og breitt;
Því að Guð er með oss.

438. Kraftaverk hvílir betur á fastandi maga.
Ást á heiminum fer betur í tærum huga.
Fyrirlítið mat, alveg eins og deilur.

439. Með einu orði hafa ill heimsveldi orðið til.
Mun sköpun Drottins seinka
þegar öll himnaöflin hafa risið upp?
Með tilskipun hins æðsta komast geislar inn í sólarhvelin.
Bylgjur plánetuhafsins byrgja strauma himinhnattanna.
Miklir og fagrir eru tímarnir!

440. Nýr fáni krefst nýs fólks.

441. Sá sem kemur fáfróður mun sitja við borðið og fyllast þekkingu.
Allt er mettað af táknum og nálgunum.
ef þú vilt fela vegfaranda að bera skilaboð í nágrannahús,
þú segir við hann: „Vinur, gefðu vinum okkar þennan boðskap.“
Og oft eftir á þekkirðu ekki einu sinni þennan boðbera.
Svo er einnig í lífinu, sjáðu það sem þér hefur verið fært, án þess að eftir hafi
verið tekið,
sérstaklega þegar allt í kring er fullt af merkjum.
Sannarlega heppinn ert þú sem þekkir vísbendingar um það sem koma skal
og ætlaðar dagsetningar.
Því bíðið og gleðjist.

442. Að vera flóttamaður í langan tíma er ekki þægilegt.
Dýru verði greiðum við fyrir sjálfselskuna.

443. Af hverju að líta á Okkur sem eldfjall ástríðna,
þegar sverðliljan er uppáhaldsblómið Okkar?
Látið óvininn um hinn rauða eldmóð;
Nærri Okkur eru demantar tindanna.

Þú hefur þegar sérð brögð hans.

Hvað hann stritar! Hvernig getur hann verið sannfærður um að bygging sín sé ekki annað en fangelsi?

Og fanga dreymir stöðugt um að flýja.

Hvaða gleði er fólgin í því að draga fanga á eftir sér?

Hann er hins vegar á annarri skoðun.

Hinir augljósu þjónendur hafa samþykkt kennslu hans.

444. Fórn er nauðsynlegt; og loginn í fórninni hreinsar eins og ósonið.
Jafnvel villimenn brenna fórn sína, sem gróft tákn um fórnina.

445. Í nafni eilífrar hreyfingar,

Í nafni hins eina afls,

Ég endurtek!

Eins og rætur trjáanna styrkjast í jörðinni,

svo styrkist þekking þín með tímanum.

Þess vegna skaltu vita dagsetningarnar,

Til að grípa ekki fyrir tilsettan tíma.

Það sem er gripið of snemma og það sem gripið er of seint, hafa sömu afleiðingu.

446. Sannlega segi Ég: Jafnvel molar eru gagnlegir í hinni miklu þjónustu;

Maður getur safnað saman skál af sameiginlegu verki úr brauðum

gærdagsins—

Gjöf andlegrar fræðslu Minnar.

Eina vörn þín er í Mínu nafni;

aðrar varnir gagnast ekki.

Það er betra að skilja þetta í tíma.

Ég hef stefnt yður til byggingarinnar og rétti út hönd Mína til yðar, ástkæru skjaldberar.

Ég hef opinberað leiðina.

Munið ávallt leiðbeinandi og verndandi hendi.

447. Gakktu hugrakkur áfram.

448. Viturlega munum Við snúa öllu til góðs.

449. Ég mun safna dætrum.

Leyfðu þeim að hjálpa til við að skapa garð fegurðar.

Leyfðu þeim að fylla garðinn nýjum blómum.

Ég skynja að búast megi við hraðri blómstrun í nýja heiminum.

450. Nýi heimurinn birtist í kraftaverki endurnýjunar lífsins.

Hönd Mín er innan um atburði hversdagsins.

Hamingjan er að sjá kraftaverkin standa vörð eins og skjöld.

Ég staðfesti orð mín kröftuglega.

451. Hann finnur fljótt, hver kann að leyna.

Aðeins er hægt að lægja bylgju með því að hella olíu í tíma.

452. Þegar mér leitast við kvöld og nætur að færa heiminum gott—

þegar hana dreymir um hið ósegjanlega fagra og háleita — er það fjarri lífinu?

Ef þessir draumar eru fagrir, verða viðbrögðin við þeim ekki líka fögur?

Af hverju að leita að breytingum í lífinu?

Hvers vegna að brjóta upp hið gamla ef einn andardráttur opinberar okkur nýtt undursamlegt land?

Dóttir mín, þú hefur verið skelfingu lostin, eins og bak við fangelsisdyr; þér sýndist að járnhurðin yrði ekki nokkru sinni opnuð.

En hér gef ég þér lykilinn.

Lærðu að snúa honum eins oft og gefið er til kynna;

Hvorki oftár né minna en nauðsynlegt er.

Er afrekið í fjarlægri framtíð?

Villidýr eru ekki nauðsynleg;

né heldur viðburðir eða stríðsmenn—

sjálfsfórni er nærri!

Sonur minn, þú hefur sveiflað staf þínum og kallað heiminn til bardaga.

Hér kemur heimurinn til þín — brýndu vopn þitt.

Ónothæfir eru falskir eiðar og glímur andans;
þú getur borið fram helgað heit sannleikans.

Dóttir mín, þú sem getur ekki séð, þér gef ég —
Bættu dropa af markmiði Mínú í drykkinn,
og dýfðu brauði afreksins í vín þekkingar,
fyrir næringu þeirra sem nálgast.

Stígðu gleðilega upp þrep nýja tímans.

Ljúkum fyrstu bókinni.

Nýir munu birtast í verki.
Þeir munu opinbera skjöld fegurðar,
og munu fullir kærleiks opna dyrnar fyrir þeim sem banka.
Jörðin mun sökkva undan fótum blindra,
og heyrnarlausum verður eytt.

Ég sendi lifandi vor,
til að baða augu þín og eyru.
Og kraftaverkið mun birtast,
og brú fegurðar mun leiða inn á nýja leið.
Ég sagði það.

Þeir munu spyrja þig hvernig eigi að ferðast í lífið.
Svar: Eins og að fara yfir hyldýpi á göngulínu—
Hratt, vandlega og fallega.

© einkaréttartilkyning

Agni Yoga Society, Inc., New York
www.agniyoga.org

© 1923, 1953, 1999 by Agni Yoga Society.
Fyrsta útgáfa 1923. Þriðja útgáfa 1999.

Endurprentun nóvember 2016. Uppfærð ágúst 2019.×